

SKAUTŲ AIDAS

RUDUO 2011

VOL. 88 NO. 4

PROJEKTAS „SKAUTAUJU“

Kviečiame „Skautų aidą“ skaitytojus atsiųsti vieną nuotrauką, kuri parodo, kaip Jūs suprantate skautavimą. Tai gali būti stovyklos, iškylos, sūeigos nuotraukos, net nuotraukos iš vaikystės.

Autumn, 2011

"**Skautų aidas**" (USPS 497-840) is published 4 times per year, for \$10.00 by Lithuanian Scout Association, Inc. a not-for-profit Illinois corporation. Administrative office is 802 N. Waiola, La Grange Park IL 60526. Periodical postage paid at Lagrange IL 60525, and at additional mailing offices.

POSTMASTER:

Send address changes to

SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Office of Publication:

SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Managing Editor:

Mrs. Irena Zukauskas

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

"SKAUTŲ AIDAS"

Lietuvių Skautų Sąjungos organas

Isteigtas 1923. III. 15.

Šiauliuose, Lietuvoje.

LEIDŽIA LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorė

Rasa Kaminskaitė-Avižienis

11924 Cormoy Lane

Orland Park, IL 60467

Tel. (708) 478-8013

rasa06@att.net

Administratorė

s.fil. Irena Žukauskienė

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Tel. (708) 579-0529

e-mail: irenazukas@att.net

"Skautų aidą" maketuoja

Gema Kreivėnaitė

"Skautų aidą" spausdina

JAV LB Krašto valdybos būstinė,

Philadelphia, PA

Prenumerata metams	\$10.00
Oro paštų į užsienį	\$40.00
Garbės prenumerata	\$20.00
Garbės leidėjo prenumerata	\$30.00

"Skautų aidui" straipsnius, nuotraukas, pranešimus, žaidimus atsiuntė, ir įvairiai talkininkavo bei padėjo: „Šatrijos“ tunto paukštytės, Toronto, ON; „Aušros Vartų/ Kernavės“ tunto „Dubysos“ draugovės paukštytės ir skautės, Chicago, IL; Vydino fondas; Maya Chiapetta, Chicago, IL; Ugnė Vijeikytė, Europos rajonas; Neris Klimaitė, Cleveland, OH; Dailius Wilson, Australia; Gabrielė Gedo, Washington, D.C.; Aldut Belzer, New York, NY; Vilius Dundžila, Chicago, IL; Audra Lintakienė, Chicago, IL; Erika Brooks, Chicago, IL; Alė Namikienė, Chicago, IL; Tomas Dundžila, LSS; Donatas Ramanuskas, Chicago, IL; Linas Kelečius, Chicago, IL; Aušra Jasaitytė Petry, Chicago, IL; Asta Spurgis, Anchorage, AK; Dovilė Zduobienė, Australia; Daina Kasputienė, Los Angeles, CA; Albinas Sekas, Los Angeles, CA; Ginta Remeikytė-Gedo, Washington, D.C.; Audronė Pakštienė, Washington, D.C.; Rita Fabijonienė, Chicago, IL; Ritonė Rudaitienė, Lemont, IL; Laura Lapinskienė, Chicago, IL; ir kiti, kurie tyliai patarė ir parėmė.

Ačiū broliui Viliui Dundžilai, kuris sutiko redaguoti Lietuvių kalbos ir kultūros skyrių.

Šiame numeryje panaudoti Pauliaus Mickaus projektuoti skautiški ženklai. Ačiū broliui Pauliui!

Ypatingas ačiū sesei Kristinai Vačikonienei, kuri ne tik paruošė straipsnius bei puslapius, taisė korektūras, bet sutiko padėti redaguoti „Skautų aidą“.

Visiems nuoširdus skautiškas ačiū!

Sesė Rasa

"Skautų aidą" remėjai:

Alfonsas Alkas, Tampa, FL \$20.00

„Vilijos“ vyr. skaučių židiny, per v.s. L. Milukienė \$100.00

Vyduno Fondas \$2000.00

Visiems nuoširdus ačiū!

s.fil. Irena Žukauskienė

„Skautų aidą“ administratorė

Dalyvaukite 2012 m. „Skautų aidą“ projekte „SKAUTAUJU“.

Kviečiame „Skautų aidą“ skaitytojus atsiųsti vieną nuotrauką, kuri parodo, kaip Jūs suprantate skautavimą. Tai gali būti stovyklos, iškylos, sueigos nuotraukos, net nuotraukos iš vaikystės. Kiekvienam 2012 m. numeriiui išrinksimė kelias geriausias nuotraukas. Gale metų viena iš šių nuotraukų bus išrinkta premijai. Nuotraukas siųskite redakcijai paprastu arba elektroniniu paštu.

Viršelių nuotraukos:

1. Atlanto rajono stovykloje „Pievos žalios“ - Vilkiukai žaidžia bendros aikštės pievoje prieš einant maudytis ežere.
2. Naujos, darbščios kaip bitės, prityrusios skautės psl. Gintarė Daulytė ir Kristina Stončiūtė. Pirmas uždavinys: perskaityti „Skautų Aidą“.

Taikos šviesa (Peace Light) jungia tarptautinius skautus

2011 m. gruodžio 1 d. keturių tautų (lietuvių, latvių, ukrainiečių ir amerikiečių) skautai susirinko, Immaculate Conception Ukrainiečių bažnyčioje, Palatine, IL sutikti Taikos šviesą. Taikos šviesa buvo atvežta iš Jėzaus gimimo vietos Betliejuje į JAV per Austriją. Joe Reding, BSA skautas iš Minnesota, atvežė mums šviesą iš New Yorko. Jis iš New Yorko keliauja į Los Angeles, grįžta per Texas atgal į Minnesotą, įteikdamas

šviesą visiems, kurie jos laukia. Nuotraukoje matosi visų skautų uždegtos liepsnelės, kurias vešime į savo rajonus, parapijas bei šeimoms, skleidžiant pasaulinę meilę ir taiką.

Taikos žvakeles „Nerijos“ tunto sesės Onutė Savickienė ir Laura Lapinskienė gruodžio pradžioje išsiuntė visiems LSS rajonams. Daugiau apie Taikos šviesą rajonuose bus sekančiame „Skautų aide“.

Joanne Bilas, BSA NW Suburban Council, Taisa Browar, PLAST Ukrainian Scouting, j.s. Onutė Savickienė, Guntis Dabolins, BSA Chicago Area Council, Latvian Scouts Assn., Andres Durbak, PLAST Ukrainian Scouting, Joe Reding, Troop 113, Bayport Minnesota ir j.v.s. Laura Lapinskienė

„Savo šviesiu švytėjimu išsklaidys ji tamsą...“

Žiema

Sniegas visą žemę dengia,
Medžiuos supas ant šakų,
Lekia rogės į pakalnę:
Lenknytyniauti mums smagu!

Ėdžiose Vaikelis guli,
Skamba tūkstančiai varpų,
Aplankysime Jėzulį,
Saldžiai miegant ant šiaudų...

Mes Jam giesmę sugiedosim,
Jį pagarbinsim visi,
Savo meilę Jam aukosim
Būk, Jėzuli, mūs širdy!

Šalta, balta per Kalėdas,
Bet nebijome audrų.
Nauji Metai pievom rieda
Su krepšeliais dovanų!

Mūsų lūpos pina dainą,
Trys Karaliai pakely,
Aplankyti jie ateina
Auksu, myru nešini!

Švenčiam šventę stebuklingą
Ir suaugę ir vaikai
Kad Jėzulį tą galingą,
Mums Betliejui palikai!

Rita Fabijonienė
2011 m. rugsėjo 5 d.

KAPELIONO KAMPELIS ASS Dvasios Vadovė fil. Erika Brooks

Lietuvių Skautų Sąjungos (LSS) tikslas yra remiantis skautybės sistema, auklėti lietuvių jaunimą religiniais savo tikėjimo nariais, dorais, kilnios dvasios, tvirtu būdo, sveikais žmonėmis, sąmoningais lietuviais ir naudingais piliečiais. Sąjungos tikslų dėmesys yra sukauptas į tris vertybes, išreikštas šūkyje:

DIEVUI! TĖVYNEI! ARTIMUI!

Šis skautybės misijos pareiškimas buvo iškabintas dideliame plakate Rako stovyklavietėje 2010 m. liepos mėn. Vyriausias skautininkas, brolis Tomas Dundzila, tą vasarą surengė vadovų kursus. Perskaičiusi dar kartą, (seniai bebuvau susipažinusi su LSS statutu), pradėjau nagrinėti ką kiekvienas žodis reiškia mums, skautams.

Skautų šūkis „Dievui! Tėvynei! Artimui!“ prasideda su Dievu. Pirmą frazė misijos pareiškime paveda „...auklėti lietuvių jaunimą religiniais savo tikėjimo nariais...“ Tai reiškia, kad Dievas yra pirmoji vieta. Dievas apima viską: gamtą, erdvę, vandenį, gyvulius, paukščius, žmones ir jų jausmus, troškimus, veiksmus, mintis. Dievas ir neužmiršta žmogaus širdies ir sielos, bei visko kas yra žmogus. Kaip jaunimą auklėti šitokiais supratimais? Pradžiai tai auklėti su meile ir malda.

Erika Brooks

tai Dievas Tėvas, Dievas Sūnus, Dievas Šventoji Dvasia.

Kas nori tokio gyvenimo? Tai būtų kasdienybė, kuri pasidaro nuobodi. Jaunimui, kaip ir suaugusiems, dažnai viskas nuobodu, nes gyvenime yra materialinių daiktų, kompiuterinių užsiėmimų perteklius, dvasinė tuštuma. Nėra ką veikti, vis tas pats, tas pats ir vėl tas pats. Žmogui užaina liūdnumas, vienišumas, beviltiškumas, depresija. Dažnai tokie jausmai pereina į alkoholizmą ir narkotikų vartojimą. Baimė dėl ateities, negalėjimas

iš savo dabarties išsilaisvinti, pereina į beprasmišką gyvavimą: gyveni kaip išėina, tik egzistuoji. Iš tokių dvasinių suveržimų, iš tokio dvasiško kalėjimo, gali būti išlaisvintas ir pradėti naują gyvenimą, ypatingą gyvenimą: gyvenimą, kuris yra taikingas, džiaugsmingas, pilnas, viltingas; gyvenimą kuris turi tikslą; gyvenimą, kuriame tavo maldos atsakytos ir visi prašymai išpildyti. Šitoks gyvenimas gali būti tavo, jeigu pradėsi artimiausiu bendrauti su Dievu Tėvu, Dievu Sūnumi, Dievu Šventąja Dvasia.

Tikrai artimiausiu – ką tai reiškia? Kaip tai galima įgyvendinti? Beveik visi tiki į Dievą...vieni gyvena su nuojauta, kad Dievas su jais...kiti daro gerus darbelius Dievo garbei...dar kiti myli Dievą, yra Jo tarnai, bet dar vis trokšta artimesnio bendravimo. Tokio artimo, kad visą savo širdį išlieji, visą širdgėlą Jam pasipasakoji. Nereikia formaliai atsiklaupyti, rankas sudėti. Bet taip artimai, kad dėmesys nebe sau bet Jam! Taip artimai, kad pradėdi suprasti kas Jis yra. O tas supratimas padeda suprasti save, kas tu esi.

Tu Jį myli visa širdim, ir leidi Jam tave mylėti visa Širdim! Nuostabu! Dievas visuomet mūsų maldas girdi, ir visuomet atsako. Bet Dievas nevisuomet duoda mums ką mes norime, pageidaujame. Jis duoda tai, kas mums geriausia pagal Jo nuostatus. Nesvarbu kaip Jis atsako mūsų maldas, mes turime Jį šlovinti, mes turime Jam dėkoti, dėkoti net tada, kai mes nesuprantame Jo išvadavimą. Su laiku suprasiame Jo tikslą mums. Jo meilę mums visa širdim, suprasime; kad Jis tikrai išklauso mūsų maldų! Tai yra artimas bendravimas su Dievu Tėvu, Dievu Sūnumi, Dievu Šventąja Dvasia! Pradėk šią kelionę su meile ir malda.

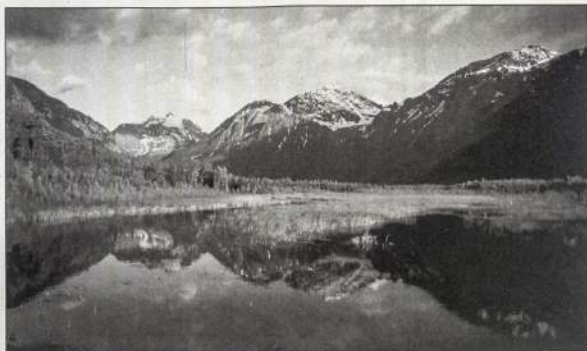
Psalme 65,1 ir 3 sako: „...Tau, Dieve, šlovė giesmė... nes Tu išklausai maldas...“ Tai, aš klausiu jūsų: kas kasdien pasimeldžia? Ryte? Vakare? Bet kada? Ar malda formaliai? „Tėve Mūsų“? Ar psalmė? Giesmė? Skaitinys iš Švento Rašto? Svarbu, kad yra krepčiamasi į Dievą Tėvą...į Dievą Sūnų...į Dievą Šventąją Dvasią. Svarbu, kad išėini iš savęs. Svarbu, kad pripažįsti, kad yra kas nors didesnio, aukštesnio, galingesnio už žmogų. Svarbu, kad supranti, kad pačiam yra labai sunku išspręsti savo rūpesčius, problemas. Turi į ką nors pasiremti...ant amžinos uolos:

SUSIPAŽINKIME....

Asta Spurgis: „Aliaskoje jaučiausi lyg atradus antrus namus. Tikiusi, kad vieną dieną gal Tautinė Stovykla įvyks Aliaskoje.“

ps. fil. Asta Spurgis gamtos centre

Vaidas iš gamtos centro

Lietuvių bendruomenėje (ir šiaip pasaulyje) yra daug savo darbu pasižymėjusių, įdomių išsivijusių lietuvių, kurie jaunystėje skautavo. Šį kartą pakalbinau Astą Spurgis, Eagle River Gamtos Centro (Nature Center), Aliaskoje, direktorę.

Papasakokite apie save. Kur augote? Ką studijavote? Gimiau Čikagoje ir užaugau Brighton Parko rajone. Mano tėvai Rūta ir Jonas, sesuo Nora ir močiutė Teresė Radvilienė, kuri kartu su mumis tada gyveno. Lankiau Nekalto Prasišėjimo pradinę mokyklą ir Marijos gimnaziją Marquette Parke. Įsigijau architektūros bakalaurą Illinois Universitete Čikagoje (UIC) ir vėliau pedagogikos magistrą. Baigus architektūros mokslus, dirbau 9-rius metus mažoje architektūros firmoje Čikagos miesto centre. Bestudijuojant architektūrą Prancūzijoje, kur praleidau visus metus, atėjo noras pakeliauti po pasaulį. Vienu metu dirbau Vokietijoje ir Italijoje. Du syk teko dalyvauti Vilniaus Universiteto kalbos kursuose užsieniečiams. 1990 metais dalyvavau Pasaulio Jaunimo Sąjungos suvažiavime Pietų Amerikoje.

Po kurio laiko, miestietiškas gyvenimas įkyrėjo. Pradėjau dažniau užsiiminti sportu. Tai padarė mane energingesne ir laimingesne. Praleidau dvi savaites Kalifornijoje „Joshua Tree Monument“, kur mokiausi uolų laipiojimo („rock climbing“). Tai įkvėpė norą pamatyti Aliaską. 1993 metais atsirado galimybė praleisti vasarą Aliaskoje, dirbant savanore Chugach Valstijos Parke. Neturėjau jokio plano čia pasilikti, bet vos praleidus savaitę, jaučiau, kad tai nebus paskutinis sykis šioj nuostabioj vietoj. Jaučiausi lyg atradus antrus namus.

Papasakokite apie lietuvišką veiklą.

Jaunystėje gana aktyviai dalyvavau Čikagos lietuviškoje veikloje. Lankiau Kristijono Donelaičio lituanistinę mokyklą ir vėliau Pedagoginį Institutą. Šokau Grandies tautinių šokių grupėje daug metų, dainavau įvairiuose choruose, grojau kanklėmis ir pianinu, priklausiau Ateitininkams ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungai. Daugelį metų dirbau „Aušros Vartų“ tunto „Neringos“ draugovės draugininke, tapau Skaute Akademike ir 1982 vasarą buvau pakviesta būti „Aušros Vartų“ tunto komendantė Rako stovykloje. Teisybę pasakius, nemėgau praleisti naktis palapinėje būdama jauna, tai dažnai pasirinkdavau stovyklauti Dainavoje.

Papasakokite apie skautavimo patirtį, apie prisiminimus iš skautavimo dienų: kas buvo smagiausia, įdomiausia, įsimintiniausia?

Maloniausi prisiminimai iš skautavimo dienų buvo draugovės sueigos Jaunimo Centre. Aš labai mėgau kas sekmdienien susitikti su draugėmis ir mokytis morzės abėcėlę, atlikti patyrimo laipsnių reikalavimus, ir t.t. Labiausiai laukiama šventė buvo Kaziuko Mugė. Vėliau, smagiausi skautiški prisiminimai buvo Skautų Akademikų susirinkimai ir ypač tie, kurie vyko pas skautininką Vytenį Rasutį. Gerai prisimenu kopūstų raginimo ir lietuviškų dešrų gamybos vakarėlius/susirinkimus.

Ar buvo vadovų, kurie Jums buvo svarbūs, turėjo įtakos?

Vadovės, kurios didžiausią įspūdį man padarė jaunystėje buvo sesės Danutė Eidukienė, Janina Mikutaitienė,

Alė Namikienė ir Albina Ramanauskienė. Visos vienu ar kitu būdu savo veiksmis parodė meilę skautavimui, jaunimui ir tėvynei. Paaugoktas jų laikas paliko didelį įspūdį. Juk visos turėjo pakankamai rūpesčių su savo vaikais ir darbais. Taip pat, Tėvas Saulaitis paliko nepamirštamus prisiminimus. Jo ramus, švelnus ir nuoširdus būdas kasdien rodė jo meilę Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Gyvenate Aliaskoje. Papasakokite kaip tai įvyko ir apie savo gyvenimą ten.

Jau minėjau, kad baigiau architektūros mokslus. Deja, kasdieninis architekto darbas nebuvo toks įdomus kaip įsivaizdavau. Ieškojau darbo ir vietos kur būčiau patenkinta. Aliaskoje radau tą vietą. Pirmą vasarą dirbant savanore teko nemažai išmokti apie parko gyvenimą. Sutikau žmonių, kurie mėgo eiti takais ir lipti į kalnus. Ypatinę įtaką padarė Dick Griffith, žmogus kuris neseniai buvo išėjęs į pensiją ir daug laiko praleido parke taisydamas ir statydamas takus. Jis tuoj įtraukė mane į tą darbą. Daug valandų praleidau raudama šaknis ir pjaudama šakas. Sunkus, fizinis darbas man labai patiko. Vasaros pabaigoj buvo liūdina palikti naujus draugus ir Aliaską. Laimė, parko vedėjas pasiūlė man sezoninį darbą sekancijai vasarai. Dar dvi vasaras praleidau Aliaskoje, kol pagaliau nutariau persikelti į Anchorage. Gyvenimas puikiai susiklostė. Sutikau savo vyrą, Ramūną Sirvelį, kuris irgi pamilo Aliaskos gyvenimo būdą. Gavau pilnalaiįkį darbą Chugach Parke. 1995 metais su gamtininkais Carole ir Dick Lloyd laimėjome konkursą naujo centro įsteigimui, kurį vėliau pavadinome "Eagle River Nature Center". 2008 metais perėmiau Direktorės pareigas.

Kokią įtaką dabartiniame gyvenime turi skautavimas?
Lietuviškas skautavimas ir vasaros kelionės su tėveliais po Amerikos parkus padarė didžiausią įtaką mano dabartiniam gyvenimui. Aš puikiai prisimenu mamos žodžius, kai lankėme Kolorado miškus: „Man čia taip gera ir malonu būti.“ Buvau 7 metų ir tą dieną aš jos nesupratau. Man buvo nuobodu ir skaudėjo

Briedis centre

kojas. Norėjau kuo greičiau išlėkti iš to miško. O šiandien, aš lygiai tuos pačius jos žodžius kartuju, eidama pasivaikščioti Chugach takais. Ta „miško meile“ mėginu pasidalinti su sūnum Aru, kuriam netrukus sueis 11 metų. Nors jis dažnai skundžiasi, kad per toli einame, žinau, kad gal vieną dieną jis prisimins mano žodžius taip, kaip aš prisimenu mamos.

Kuo dar norėtumėte pasidalinti su „Skautų aidu“ skaitytojais?

Būdama gamtos centro direktore, dažnai dirbu su Amerikos skautais – ypač su berniukais, kurie ruošia "Eagle Scout" projektus. Aš jiems padedu parinkti ir suplanuoti projektus. Eagle River Gamtos Centras turi virš 10 mylių takų. Chugach Valstijos Parkas skaitosi vienas iš didžiausių Amerikoje - 500.000 kvadratinų akrų. Skautams netrūksta darbų! Ir aplamai, sakyčiau, kad tęsiu skautavimo gyvenimą kasdien dirbdama parke ir auklėdama mūsų sūnų pagal skautiškus idealus. Kartais gailiuosi, kad mes per toli gyvename nuo šeimos, draugų, ir lietuviškos veiklos, bet tikiuosi, kad vieną dieną gal Tautinė Stovykla įvyks Aliaskoje! Kviečiu skaitytojus aplankyti Eagle River Gamtos Centro svetainę (www.ernc.org). Skautiški linkeėjimai Sesėms ir Broliams su kuriais teko bendrauti prieš daugelį metų.

LSS Atlanto rajono stovykla „Pievos žalios“

Skauto gyvenime ateina laikas, kai nebegali stovyklauti, kai tamsoj skambanti giesmė aplink liepsnojančį laužą tau suskamba jau tik brangių prisiminimų... Ir tada...eini prie kompiuterio, atsiverti skautišką tinklalapį (jū mes turim ne vieną) ir vėl gyveni, ir vėl džiaugiesi lietuviškąja skautybe jau per trečios, ketvirtos kartos akis, linksmus veidus, gerus darbus.

Mano kartos sesės ir broliai gal ne visi prieinam prie

kompiuterio, tai galim džiaugtis, kad turime „Skautų aidą“. Jis – mūsų gyvenimo dienų užrašytojas, jo puslapį gali atversti šiandien, rytoj ir po kelių metų. Šį kartą dalinuosi informacija apie Atlanto rajono „Pievos žalios“ stovyklą, vykusią 2011 m. rugpjūčio 14-21 d.d., Camp Resolute, Bolton, MA.

„Pievos žalios“ stovyklos dienas, darbus, džiaugsmus labai ryškiai parodo internete laikraštelis „katiliukas“, kurį redagavo Mark Adomaitis ir Ed Kezys. Buvo išleisti 5

Sesės iš New York ir New Jersey duoda skaučių įžodį:
Ingrida Karmazinaitė, Laurutė Milukaitė, Jultija Murauskaitė,
Lindsay Adomaitytė, ir Laima Kezytė

Atpirkti gairę, prit. sesės ant kelių dainuoja prit. broliams
„Tave aš pamaciau“

Gyvame vaško muziejuje (Living Wax Museum) - įvairių amžių
palapinės. Sesės Ingrida Karmazinaitė ir Laura Milukaitė iš
ledynmečių laikų (Ice Age)

numeriai – po du puslapius nuotraukų ir Violetos Karmaziničienės paruoštų dienos aprašymų. Labai puikus darbas. Tiesiog prabanga, kurią stovyklose turėjom labai, labai seniai... Tai pagal šį laikraštėlį ir paruošiau straipsnelį „Skautų aidui“.

Pirmame „katiliuko“ numeryje rašoma, kad tik suvažiuavę skautai ir skautės į stovyklavietę, sekmdienį, tuoj spėjo sudaryti pastovykles, skiltis, sugalvoti šūkius, įsikurti ir – „vakare buvo uždegti du dideli laužai...“, paukštytės vaidino apie Jūrą ir Kastytį... visi džiaugėsi sutiktais senais ir naujais draugais..., pabaigai, susikabinę rankomis aplink žaižaruojančius laužus, sudainavom „Ateina naktis“..., mėnesiena apgaubė palapines ir apdovanėjo saldžiu miegu.“

Antrą stovyklos dieną – jau lietus. Ir vistiek statomi vartai, daromi įvairiausi rankdarbiai, ruošiamos patyrimo laipsnių bei specialybių programos ir filmas apie garsųjį nykštuką Gnomą, kuris šioj stovykloj nuolat slėpsis kitoj vietoj. Na ir vakare „pliaupiant lietui, kaip iš kibiro, visi bėgo į save palapines...“

Kelis kartus lijo, perkūnija trankėsi šios stovyklos metu, bet tik prašvinta saulė – kyla vyčių bokštas, vilkiukai pasistato arklio formos platformą, paukštytės grindžia akmenų takelį, prit. skautės suriša virvinį tiltą, vyr. skautės kandidatės, tempdamos rąstus pririštus prie kojų bando susikaupti... Na ir sportas, ir plaukiojimas ežere, ir „Geležinio šefo“ konkursas maisto ruošimui, ir naktiniai žaidimai, o Aldutės Belzer vedamuose laužavedžių kursuose net 30 dalyvių.

Pentame (paskutiniame) „katiliuko“ numeryje rašoma, kad šeštoji stovyklos diena buvo šilta ir saulėta. „Po skanių pusryčių visi puolė vykdyti skautišką programą. Skautės ir skautai gavo COPE laipsnį. Jie turėjo parodyti savo fizinę jėgą bei bendradarbiavimą komandoje. Skautų skiltis įsigijo CPR pažymėjimus. Laužavedžių skiltis suplanavo ir atliko laužo pratybas. Vyčiai, pastatė rikiųklę, per naktį išrūkė kumpį. Ar tai ne Lietuvos kampelis? Kas gali būti skaniau?... Po vakarienės, saulei panirus į miego patalą, kiekvienoje pastovyklėje sužibė laužai. Visi linksminosi, maloniai bendravo, skambėjo gražios dainos. Nuostabi naktis visiems.“ (tekstai „katiliuke“ buvo rašomi lietuvių ir anglų kalbomis. AN)

Pagal stovyklos viršininko ps. Romo Juozelskio informaciją – „Pievos žalias“ stovykloje buvo 178 dalyviai.

Paukštyčių pastovyklė – „Žuvytės“, vadovės – Monica Murauskienė ir Nina Kazlienė, talkininkės - Nida Veitaitė-Purins, Sofia Rasytė, Lara Šukytė.

...ir giminiuojamės, ir stovyklaujam. Esame ketvirtos kartos lietuvių skautai. Vytas Belzer, Antanina Belzer, Alisa Rasytė, Krista Austraitė, Elytė Austraitė, Adrija Vaičiulionytė, Sofija Rasytė

Atlanto Rajono stovyklos tradicija: vyčiai kandidatai atsiklaupia padainuoti naujoms vyr. skautėms „Tavę aš pamačiau“, joms pirmą kartą atvykus į valgyklą su naujais mėlynais šlipsisais

Štabas laukia vėliavų nuleidimo: Nemurėlio pastovyklės gairė laiko Aldutė Belzer, Violeta Karmazinienė, Mark Vytas Adomaitis. Antroje eilėje stovi Daiva Juozelskienė, Vita Čekauskienė, slaugė Diana Pratt, ir Ed Kezys

Skaučių – „Palapinė“, vad. – Daiva Chauhan ir Veronika Van-Sant, Gailutė Kligys, Lelė Mickūnaitė, Greta Smidt.

Prit. skaučių – „Daina“, vad. – Audra Avižonienė ir Lina Smidt, Lina Juozelskytė, Adrija Vaičiulionytė.

Vyr. skaučių – „Sriuba“, vad. – Johana Šimkienė ir Rita Štuopienė, Gabija Blaudžiūnaitė, Aistė Kazlauskaitė.

Vilkiukų – „Kabliai“, vad. – Tomas Lora, Tomas Kiliulis ir Tomas Šernas, Simas Glinskis, Lukas Žibaitis, Dainius Kazlauskas.

Skautų – „Laužai“, vad. – Paulius Murauskas ir Ed Nenortas, Tauras Norvaiša, Vytas Štuopis.

Prit. skautų – „Marios“, vad. – Saulius Dambauskas, talkininkai – Darius Hickey ir Tomas Dičpinigaitis.

Skautų vyčių – „Žvejai“, vad. – Gintas Adomkaitis ir Alexas Šukys, Simas Philips.

Jaunų šeimų – „Vakarėnė“, vad. – Mark Adomaitis ir Ed Kezys, Violeta Karmazinienė.

Kiti vadovai – komendantas Tomas Šernas, Naida Šnipaitė-Johnson, Diana Juodaitis-Pratt, Paulita Alinskienė, Tomas Leveckis, Tomas Štuopis, Kima Bacevičiūtė, Nick Miller, Adelė Bubnytė, Rima Bernotienė, Arūnas Šimkus, Linas Banevičius, Aldutė Belzer. Stovyklos ženklų kūrėja Rita Štuopienė.

Stovyklą aplankė LSS Tarybos pirmininkas v.s.fil. Gintas Taoras.

Stovyklos viršininkas ps. Romas Juozelskis savo įsakymus užbaigė: „Mano didžiausia padėka „Pievos žalios“ stovyklos vyresniems ir jaunesniems vadovams. Smagu su jumis dirbti ir džiaugiuosi, kad stovykla praėjo sklandžiai ir saugiai.“

v.s. Alė Namikienė

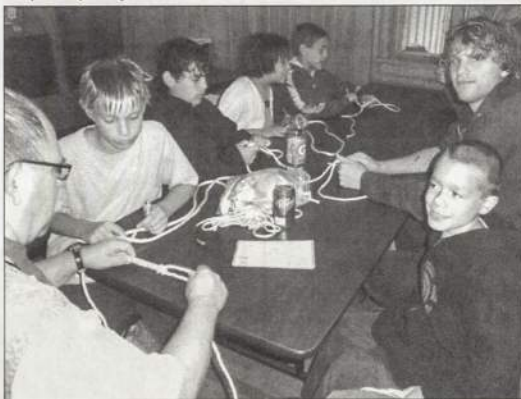
Vyr. skautės kandidatės džiaugiasi gražiu rytu po tiek lietaus: sesės Gabija Pileika, Emmalina Glinskis ir Kristina Šimkus.

Paukštytės per vėliavų nuleidimą su savo „grobiu“... naktį beslenkant paimtas kitų pastovyklių gaires. Su paukštytėmis stovi jų vadovės Nina Kazlas, Sofija Rasys, Maya Zaprauskis, Monika Murauskas

Jauni vadovai skautai vyčiai Simas Glinskis ir Tomas Dičpinigaitis ruošiasi pirmam vėliavų nuleidimui.

Lietui lyjant ir griauštiniui dundant, skautai valgykloje mokėsi naujų mazgų. Vadovauja ps. Paulius Murauskas ir sk. vytis Tauras Norvaiša.

Vyčiai kandidatai žygiuoja į vėliavų nuleidimą: Andrius Hickey, Alis Diėpinigaitis, Jonas Šimkus, Vainius Gliniskis, Darius Veršelis, Marius Bernotas, Joris Katinas

Vilkiukų vadovas Tomas Šernas su vilkiukais Joseph Šernas ir Eriku Lora

„Geležinio šefo“ konkursas

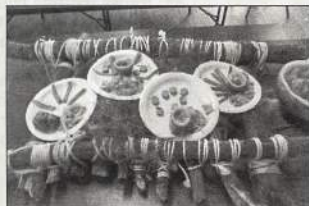
Visos pastovyklės turėjo pateikti teisėjų komisijai naujus patiekalus, pagamintus iš tų pačių produktų - dešrelių, bandelių, lašinių, bulvių, svogūnų ir arbūzo. Buvo sunku nuspręsti, kurie patiekalai geresni, o pateikimas stebino išradingumu: iš bambukų kotų stiklinių buvo galima atsigeriti arbūzo sulčių, dešrelės ir bandelės virto kotletais, o svogūnai ir bulvės ežero dumbliais. Visiems buvo įdomu gaminti. Visi taip pat skaniai pavalgė. Teisėjų darbas buvo nelengvas. Galiausiai buvo paskelbta, kad vilkiukai pasirodė kiek geriau už paukštytes, skautės pirmavo prieš skautus, prityrę skautai aplenkė seses. Bet tai ne pralaimėjimai, tai smagiai praleistas laikas ir džiaugsmas!

Prit. skautės dar spėjo papozuoti nuotraukai ir parodyti visiems savo virėjos prijuostes (aprons)

Teisėjai Mr. Whipple (ps. Linas Banevičius), Aunt Jemima (Nancy Dilba), ir Orville Redenbacher (ps. Leonas Bernotas)

Prit. skautai, atvykę net truputį anksti, laukia teisėjų nuomonės

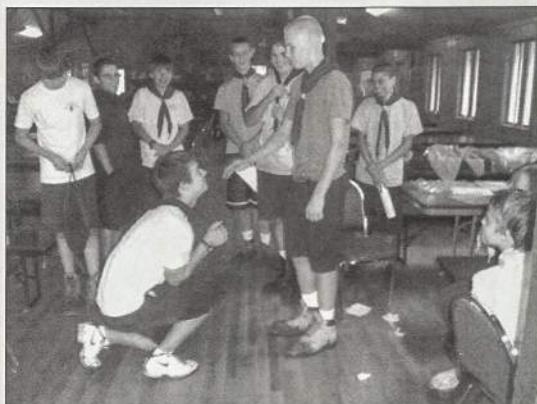

Prit. skautai pagamino arbūzo sultis, o iš likučių padarė „dekoraciją“

Laužavedžių kursai

Kursantai turėjo suplanuoti ir pravesti du bendrus laužus. Kursantės Veronika Alinskaitė, Aleta Juozelskytė, Elytė Austraitė, Antanina Belzer, Siga Juozelskytė, Emilija Milukaitė, ir Deana Pileikaitė ruošia bendro laužo eigą

Kadangi pirmą laužavedžių kurso dieną baisiai lyjo, tęko skilties žaidimus ir užsiėmimus tinkamus žaisti viduje žaisti viduje. Čia prit. skautai moko kitus kursantus kaip žaisti „Vargšą kačiuką.“ Katiną vaidina Tomas Bernotas, o jį paglostyti ir nesijuokti bando Lukas Čepkauskas

Broliai tariasi apie bendrą laužą, kurį teks jiems pravesti. Sėdi prie stalo Aleksas Murauskas ir Vytas Belzer, stovi Tomas Stuopis, Lukas Čepkauskas, Darius Shubert ir Mitchell Kiliulis

Vydūno fondo 2011 m. „Skautų aidas“ stovyklinis konkursas

Lietuvių Skautų Sąjungos Akademinio Skautų Sąjūdžio nariai įkūrė Vydūno fondą 1952 metais paremti studijuojančius narius. Per paskutiniuosius 59-erius metus Vydūno fondas išaugo į stambų paramos šaltinį mokslinio pobūdžio knygų leidimui, Lietuvos ir užsienio skautų akademikų stipendijoms, skautų lavinimo projektų paramai bei kitiems šalpos darbams. Aplankykite svetainę: www.vydunofondas.net.

Vydūno fondas 2011 m. skelbė 2-ąjį „Skautų aidas“ stovyklinį konkursą. Nors buvo sulaukta nedaug konkursinių darbų, skelbiame premijuotus darbus ir sveikiname autorius:

- „Nerijos“ tunto j.j.Maya Chiapetta (12 m.) - STOVYKLINĖ FOTO ŽURNALISTIKA: „Idomios stovyklinės akimirkos“
- Europos rajono vyr. sk. kand. Ugnė Vijeikytė (17 m.) - MONTAŽAS: „Europos rajono stovykla“
- Australijos rajono prit. s.v. v.s. fil. Tomas Dundzila (21+ m.) - MONTAŽAS: „Aukštas bokštas išdygo LSS Europos rajono, 'Budėkime' stovykloje“

***Širdingas skautiškas ačiū Vydūno fondui už
nuolatinę paramą „Skautų aidui“!***

**Sesės ir broliai Australijoje – Dar Jums yra
laiko sudalyvauti konkurse.
Darbus galite siųsti iki 2012 m. kovo 1 d.:**

„Skautų aidas“ stovyklinis konkursas
c/o Vydūnas Youth Fund
14911 127th St.
Lemont, IL 60439

arba

**vyduno.fondas@sbcglobal.net
RAŠYKIT ir FOTOGRAFUOKIT!**

Budėkime - LSS Europos 2011 Stovyklos pavadinimas

Sesės poilsiauja pastovyklėje prie pakelto laužo

Tikra sesė ir brolis - skautai!

Skautai susirinkę, prie didžiausio medžio, žygio kelyje

Skautai žygio metu randa ženklą...

Skautai susirinkę, žiūri į vabalą

Vabalas!

Skautai sėdi prie pagrindinio stalo

Skautės įlipa į duobę, kuri buvo iškasta vartams

Skautai dainuoja prie laužo

Skautai „mušasi“

Paukštytės renka paparčius

AKIS

Vilkiukas skautas

Broliukai - gintarelis ir vilkiukas, žaidžia

Kandidatė į vyresnes skautes stato stalą!

Skautai stovi ir stebi augantį bokštą

Skautai susirinkę aplinkui stovyklinį kūrinių

Skautiškas saulės laikrodis

Paukštytės žaidžia

Skautės kandidatės laiko gėles

Vakarinės mišios gražiai papuoštos

**Aukštas
bokštas
išdygo LSS
Europos
rajono
"Budėkime"
stovykloje**

Penkiolika brolių deda bendras pastangas parnešti rastą į aikštę

Agnė Berestaitė ir Laima Vijeikytė veda pajėgias ir galingas seses

Skautas kandidatas Lukas Hitas ir skautė Eglė Rozenbergaitė riša tvarkingus, stiprius mazgus. Abu yra super skautai

Sk. Eglė Rozenbergaitė ir s.v. kand. Daividas Petrikas

Mažesnės ir didesnės rankos apteptos gyvasakiais

Beveik kiekvienas stovyklos narys prisidėjo prie 8 m / 24 pėdų aukščio bokšto statybos. Labai smagu buvo mokintis geltonšlapius rišti mazgus, o tada matyti juos mokinant savo bendraamžius. Ypatingai dėkoju Rokui Černovui, Titui & Nikui Kisieliams, Dovainiui Banketui, Edgarui Staponkui, Ramintai Kniūraitėi, Nojui Paskevičiui, Augustui Narkevičiui ir Domui Morkūnui už nenutrūkstamą statybos susidomėjimą. - Brolis Tomas

Nuotraukos s.v. Kęsto Šepetėlio ir Tomo Ančiansapio

Stovyklos viršininkas
s.v.v.sl. Mantas Kalaušis
apsilanko dangoraižio viršūnę.

Paukštytė Inetta
Vaičiškauskaitė

Talka ir svečiai

Lukas Hitas
davė skautų
įžodį stovyklos
pabaigoje.

Skautas kand. Mantas Hitas

Vilkiukas kand. Adomas Lehat

Skautas Eimantas Pipiras

Sk. kand. Danas Germanavičius

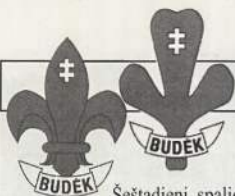
Nuotraukos iš Rako stovyklos „Šventas miškas“ 2011 m. liepos 9-23 dd.

Stovyklauja sesės iš Čikagos ir
(pora!) iš Clevelando.
Buvo nuostabi stovykla!

Atsiuntė sesė Neris Klimaitė,
Neringos tuntas,
Cleveland, Ohio

„Aušros“ tunto prityrusių skautų iškyla

Šeštadienį, spalio 1 d., Sydnėjaus „Aušros“ tunto prityrę skautai, vyresnės skautės ir skautai viečiai viešu transportu nuvažiavo į Palm Beach rajoną prie Tasmano jūros. Ten pradėjo žygi su kuprinėm palei Sydnėjaus „Great Coastal Walk“. Netrukus reikėjo kopti į pirmą kalną ir tuoj pajuto, kad nebus lengvas pasivaikščiėjimas. Pirmą dieną nužygiavo maždaug 13 mylių (21 km) iki Narrabeen rajono. Po skanios, karštos, sotinančios vakarienės skautai ėjo miegoti palapinėse. Per naktį lijo smarkus lietus. Sekmadienį ryte tebelijo lietus, bet kalniukų buvo mažiau. Tarpais pūtė smarkus vėjas. Antrą dieną, su nepalaužta gera nuotaika skautai nužygiavo maždaug 9 mylias (15 km) iki Manly rajono, kur išsiskirstė į namus.

Sekantis žygis vyks gruodžio mėnesį Mėlynuose kalnuose į vakarus nuo Sydnėjaus, o sausio mėnesį skautai kops į Kosciuszko kalno viršūnę, tai aukščiausias Australijos kalnas.

Autorius ir fotografas - Klajojantis Ančiasnapis

iš k. vyr. skautė Emilija Rupšytė - ėdininkė, vyr. skautė Ieva Petraitytė - skilininė, s.v. Luke Kains - navigatorius, prityręs skautas Dailius Wilson - sekretorius / istorikas, s.v. Andrius Jurksaitis - master šefas.

Vaivorykštė

Oras rūstus, o kuprinė sunki

Makaronai išvirs?

Ai skauda!

Iškyla per Australijos Northern Beaches ir Peninsula

Pasirušti kelionėi į Kosciuškos kalną vasaros gale, mes išėjom dviejų dienų iškylai nuo Palm Beach iki Manly. Tas kelias, nors netoli nuo civilizacijos, veda pro įspūdingus Northern Beaches ir Peninsula vaizdus, kuriuos mes džiaugiamės turėdami tik 50 kilometrų (31 mylia) nuo Sydney miesto centro. Mes ėjom gan greitai, nešdami sunkias kuprines, kad kuo daugiau priprastumėm prie sąlygų, kurias galim aptikti Australijos Alpėse.

Pirma kelionės dalis, nuo Palm Beach iki Avalon, buvo gan smagi. Oras buvo malonus ir mes visi džiaugėmės proga išgirsti vieni kitų naujienas. Kartais buvom priversti naudotis vieškeliais pereiti iš vieno tako dalelės iki kitos. Kai kurios pravažiuojančios mašinos į mus nemandagiai triubavo. Retkarčiais iš mūsų tyčiojosi vietiniai aiškiai nežinodami, kad Sydney vyr. skautės yra kai kada užbūrusius išdykusius paauglius!

Retai stojom pailsėti. Žinojom, kad turim nužygiuoti 40 kilometrų per pusantros dienos. Iš pradžių atrodė, kad mum gerai pasiseks. Taciau, taip

kaip kartais išeina, gražus rytas baigėsi vėjuota ir lietinga popiete. Kelionė pasidarė sunkesnė, ir tokia ji buvo ir antrą dieną.

Mum labai nuotaiką pakėlė brolio Andy paruoštas maistas. Jisai mielai užsiėmė pareigomis, kurias mes kiti paprastai vengiame. Brolis paruošė puikią „tuna pasta“. Tik gerai, kad buvom atsinešę daugiau makaronų negu reikėjo. Mat jam dalis prisvilo, nors, rodos, makaronus verdame vandeny!

Kaip tikrų skautų, mūsų nuotaika išliko gera, net ir per lietu. Mes daug ką išmokom. Toks patyrimas mum bus į naudą, keliaujant į aukščiausią vietą Australijoje. Supratom, kad turėsim prieš kelionę daugiau mąkstintis, mažiau valgyti McDonalds, ir būtinai įsigyti iškylavimui tinkamus batus, kad nenutrintų kojų.

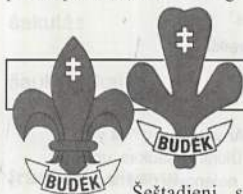
Labai ačiū visiems, kurie taip sunkiai dirbo beruošiant tokią puikią iškylą – sesėms Ievai, Emilijai, Kristinai, Belindai, ir broliams Tomui, Lukui, ir Andy. Nekantriai lauksim sekančios iškylkos gruodžio mėnesį!

Budėkime!

Brolis Dailius Raimundas Wilson
(Vertė sesė Kristina Vaičiūkonienė)

MELBOURNE

Iškyla į Torquay, Victoria

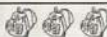
Šeštadienį, spalio 15 d., Melburno „Džiugo“ tunto prityrę skautai ir kandidatai nuvažiavo į Torquay, Victoria, su viešu transportu. Ten pradėjo dviejų dienų žygį su kuprinėm palei „Surf Coast“ taką prie Baso sąsiaurio (angl. Bass Strait), kuris skiria Australijos žemyną nuo Tasmanijos salos. Praėjus nemažai kalnų, ir kai prieš akis jau matėsi stovyklavietė, visus užpuolė smarkus vėjas ir liūtis. Po 10 minučių praėjo audra ir pasirodė labai graži vaivorykstė. Pirmą dieną nužygiavo maždaug 10 mylių (17 km). Pasistačius palapines kelios skautės pradėjo ruošti vakarienę, kol kiti baigė tvarkytis. Po skanios, vegetarinės vakarienos skautai įvertino tos dienos pasisekimus. Sugiedodę „Ateina naktis“ skautai išsiskirstė. Vieni greitai užmigo, o kiti dar tyliai kalbėjosi. Sekmadienį ryte lietus vėl apšlakstė skautus. Po sekmadieninės maldos, pirmas uždavinys buvo perbristi Angelsea upę, kur upė įteka į sąsiaurį. Toliau skautai žygiavo sausumoje. Pasiekę Ingoldsby kalno viršūnę, visi su pasiryžimu metėsi įveikti likusį kelią. Antrą dieną, pavargę, bet gera nuotaika, skautai nužygiavo maždaug 7 mylias (12 km) iki Aireys Inlet. Ten įlipo į autobusą kelionėi į Geelong traukinio stotį, o iš stoties traukiniu grįžo į Melburną.

Sausio mėnesį Melburno ir Sydnejaus skautai iškylaus keturias dienas Australijos Alpėse, ir kops į Kosciuškos kalno viršūnę. Tai aukščiausias kalnas Australijos žemyne.

Autorius ir fotografas - Klajojantis Ančiasnapis

iš k. prit. sk. Kotryna Celikaitė - iškylkos sekretorė, prit. sk. kand. Milda Vidugirytė - išdininkė, prit. sk. Benita Strazdauskaitė - skiltininkė, prit. sk. kand. Miglė Žvirblytė - „master šefė“, prit. sk. Alex Tiganis - navigatorius, p.s.v. Tomas Dundzila - palydovas.

Susiplanuok iškylą !

Visose skautų programose yra "Iškylos planavimo" dalis. Pirmų pirmiausia, supraskime skirtumą tarp iškylos ir išvykos: Iškyla: žygis su ar be kuprinės, su maistu ar be, su nakvyne ar be, Išvyka: Čiuožykla, muziejus, žvejyba, jodinėjimas ar pan. Šiame skyrelyje bendrais bruožais planuosime Iškylą. Skautams reikia žinoti iš kur pradėti, ir į ką atsižvelgti planuojant iškylą.

Užsiėmimas:

- * Skiltis susiplanuoja iškylą.
- * Su vadovu pereina planą ir išklauso iškylos planų pokalbį.
- * Skiltis ištaiso savo iškylos planą

Koks iškylos tikslas?

- * Kokia iškylaujančių patirtis ir pajėgumas?
- Pirma iškyla? Penkiolikta?

Kaip ruošite maistą?

- Ar leidžiama kurti ugnį?
- * Kokia ugnim leidžiama naudotis iškylavietėje? Laužu? Pečiuku? BBQ?
- * Kuom tada ugnį kursite? Malkomis? Propane dujomis? Anglies briketėmis?
- * Kokią lauko virtuvę statysite?

Atsižvelgiant į šiuos klausimus, toliau:

- * Kur iškylausite? Ar per sunkus kelias?
- Per lengvas? Koks kelias jums atitinka?
- * Kokius/ą uždavinius/programą atliksite iškyloje?

Ką apsvastyti:

- * Kiek skautų iškylaus?
- * Kiek vadovų iškylaus?
- * Kaip nuvyksite į iškylos pradžios vietą?
- * Kaip grįšite baigę iškylą?
- * Kiek ilgai iškylausite?
- * Kiek toli eisite?
- * Kiek kainuos asmeniui iškylauti?
- * Ar reikės vandens sargo?
- * Kokių priemonių reikia užsiėmimams?
- * Ar reikia leidimo toje vietoje iškylauti? pvz: Nacionalinis parkas, asmeniška žemė.
- * Ar reikia išpildyti organizacines formas?
- pvz: BSA Tour permit (jei priklausote BSA), State of _____ formas?
- * Kokios aprangos reikia?
- * Ar reikia atskirai mokėti už automobilio pasistatymą?

Ar nakvosite?

- * Ko reikia nakvynei? Palapinių, brezentų, miegmaišių ir t.t.
- * Nakties budėjimo sąrašas
- * Kokių asmeniškų daiktų reikia?

Prieš iškylą:

- * Apeiti visą iškylos kelią: Ar yra pavojų? Ar yra specialių situacijų? Pvz: Ūkininko laukas, upė, (Iškylaujant tolimesnėse, nelengvai prieinamose vietose, kaspinkalais iškabinti keliai, kad būtų lengvai surandama iškylavietė, nelaimės arba pavojaus atveju.)
- * Parašyti tėveliams laiškus/pranešimus: Kur iškylausite. Kada išvykstate ir grįžtate Kas veža Kaip galima susisiekti su iškylautojais. Kiek kainuos iškyla.
- * Turėti tėvų informaciją. Adresas, telefono ir mobilaus telefono numerius
- * Pranešti parko sargams ir policijai kur jūs būsite.

Ar reikia maisto?

- * Ką valgysite ir kiek valgių reikia neštis?
- * Ar kas pristatys maistą ?
- * Kokių priemonių reikia? puodų, petelių, šakučių, šaukštų, samčių...
- * Reikia sustatyti valgiaraštį (menu)
- * ***Ar yra skiltyje/draugovėje maistui alergijų?***

Su savimi turėti:

- Iškylautojų sąrašą ir medical forms
- Pirmos pagalbos dėžutę
- Policijos telefono numerius

Paruosė vs. Audra Lintakienė

AR TURI ATSARGINĮ PLANĄ ?!?!?!?

Trumpas, bendras iškylos virimo reikmenų sąrašas

Kas iškyklauja? _____

Iškylos data: _____

Kiek iškyklaujančių: _____

Irankiai : valgiui

Kas?	Kiek ?	Kas?	√
bliūdai (dubenėliai)	_____	alyva	_____
lėkštės	_____	cukrus	_____
puodukai	_____	degtukai	_____
servetėlės	_____	sviestas	_____
peiliai	_____	česnakų milteliai (garlic powder)	_____
šakutės	_____	svogunų milteliai (onion powder)	_____
šaukščiukai	_____	garstyčios (mustard)	_____
		pomidorų padažas (ketchup)	_____

Irankiai : virimui

Kas ?	Kiek ?		
atidarytuvas	_____	aliumininis popierius	_____
pirštinės	_____	briketės (charcoal)	_____
replės	_____	matavimo puodukai	_____
samtis	_____	matavimo šaukščiukai	_____
skustuvas	_____	popieriniai rankšluosčiai	_____
spatula	_____	šiukšlių maišai	_____
šakės	_____		
šaukštai	_____		
tarka	_____		
puodas	_____		
keptuvė	_____		

Lietuvių kalba ir kultūra

s.v. v.sl. fil. kun. Vilius Dundzila

Skautų žodynis: Gabijos giraitė

Gabija senovės lietuvių tikėjime yra ugnies deivė. Ji stipri ir pavojinga, bet žmonėms nepaprastai padeda. Senoje maldelėje prašoma, kad dievaitė nekibirkščiuotų ir nekeltų pavojaus: „Gabija dievaite, pakelk garus, neleisk kibirkščių.“ Ugnis laikoma šventa ir atitinkamai su ja elgiamasi. Jos negalima įžeisti: spjaudyti į ugnį, spardyti,

mesti šiukšles ir pan. Ją užgesinti galima tik šaltu ir švari vandeniu. Įžeidus ugnį, tikimasi bausmės, dažniausia gaisro. Ugnis laikoma namo židinyje. Naktį ji migdoma, gaubiama pelenais. Ryte ji žadinama, švelniai pučiant į ją. Dieną ji maitinama, aukojant po šaukštelį viriamo ar kepto maisto.

Giraitė yra miškelis.

Gabijos giraitė yra atviras arba išvalytas miško plotelis, kur gali būti pastatyta koplytelė, žvakidės, aukuras, maža laužavietė, rąstai sėdėti, ar altorėlis. Pastaba: miške tik atsargiai ir su tinkama priežiūra gali būti deginama ugnis. Tai susitelkimo, bendravimo vieta. Joje vyksta vakaronės, susimąstymo valandėlės, asmeniškai pokalbiai su vadovais ar kapelionu ar ypatingos apeigos, pvz. vyresniųjų skautų įžodžiai. Vyresniosios skautės laikomos Gabijos židinietėmis: jų ženkluke dega amžina ugnis–Gabija.

Aukuras giraitėje

Priežodis: „Atsarga gėdos nedaro.“

Priežodis yra lietuvių liaudies išminties posakis, kuris išsako apibendrintą žmogiškąją tiesą. Jis dažnai atsako į konkretų įvykį arba padėtį.

„Atsarga gėdos nedaro“ reiškia, kad reikia pasiruošti įvairioms galimybėms, ypač netikėtoms. Tai labai tinkamas priežodis skautams. Skautai planuoja, mokinasi ir taip atitinkamai ruošiasi užsiėmimams. Iškylaudami, patikriname orų prognozę ir pagal ją rengiamės bei su savimi nešame reikmenis: lietpaltį, vėsius ar šiltus drabužius, šalto ar karšto maisto, iškylos krosnį ir t.t. Stovyklaudami, statome pastovykles saugioje vietoje: lygumoje, miško pratanėjime prie gyvų medžių, bet ne po šakomis,

prie nudžiuvusio medžio, pačioje kalno viršūnėje (kur vėjai ar audros galėtų išardyti stovyklavietę) ar slėnio apačioje (kur potvynis galėtų išplauti stovyklavietę). Nešdamiesi peiliuką, kompasą, popieriaus su pieštuku, nešlampančių degtukų, atsarginės virvelės ir pirmosios pagalbos reikmenis esame pasiruošę visokiems neįprastiems atsitikimams. Nėra gėdos, kad tiek skautai, tiek lietuviai, nuolatos ruošiasi „budėti.“

Liaudies pasaka: Milžino priverktas ežeras

Numirė vieno milžino motina. Milžinas toli nuo jos gyveno. Jis ėjo savo motinos laidoti. Beeinant prisisėmė jo klumpės smėlio ir žemių. Milžinas atsisėdo, nusiėmė klumpes ir iškratė jas – ir pasidarė Girnikų kalnas. Iš milžino ašarų pasidarė Bulėnų ežeras.

Pasaka tinka vaidinimams prie laužo bei skautų žaidimams.

Panaudota literatūra

Kostas Korsakas, red.,
„Lietuvių tautosakos apybraiža“
Gintaras Beresnevičius,
„Trumpas lietuvių ir prūsų religijos žodynas“
„Pelėdų“ skiltis, red.,
„Sese, budėk!“
Norbertas Vėlius, sud.,
„Ežeras ant milžino delno“

Echidna gyvena Australijoje

Trumpaspapė echidna (lot. *Tachyglossus aculeatus*/ „dygliuotas greitaliežuvis“ arba skruzdėda, „anteater“) priklauso kloakinių (kartu su ančiasnapiais, „platypus“) būriui, plačiai randama Australijoje ir Tanzanijoje. Echidna yra primityvus žinduolis („mammal“), gyvulys, kuris deda kiaušinius ir jauniklius maitina pienu. Jų letenos su nagais labai stiprios. 2000 metų Olimpiadų žaidynių Sydney, Australijoje, talismanas („mascot“) Millie buvo echidna.

Įdomūs faktai apie echidną

1. Gyvena daugiau nei 45 metus
2. Dydis - iki 20 colių (inch) ilgio, svoris - 4.4 iki 14.4 svarų
3. Jų labai ilgas ir lipnus liežuvis, puikiai tinkantis gaudyti termitus ir skruzdes, kuriomis jie minta šimtais. Jie prigula prie skruzdėlyno ir iškiša liežuvį, kad skruzdės ant jo suliptų. Jie neturi dantų, o sutrina maistą tarp dygliuotų liežuvio ir gomurio plokščių.
4. Kiekvienas dyglys susiformuoja iš vieno plauko
5. Jos gali pakelti daiktus sveriančius dvigubai daugiau nei jos pačios

6. Echidnos geria vandenį ir plaukia
7. Jei echidna jaučia pavojų gali pabėgti, susisukti į kamuoliuką ir atstatyti spyglius, taip apsaugojant papilvę (nuotrauka), arba įsiknisti po žeme, kad tik dygliai matytusi ir įsikibti žemę nagais, kad negalėtų jų ištraukti

Gręsiant pavojui, echidna susisuka į kamuoliuką

8. Echidna truputį mažiau protinga nei katė
Nors echidnos panašios savo spygliais į ežius, jos ežiams negiminingos.

Brolis Arvydas Zduoba išgelbėjo prie namų po tvora įstrigusią echidną ir ją paliedo.

Tęsiame lietuvių literatūros klasikinio veikalą, Antano Baranausko „Anykščių šilelis“ 150 metų sukakties proga sukurtus žodžių žaidimus. (Žodžių žaidimų atsakymai bus sekančiame „Skautų aide“.)

Anykščių žvėreliai

Vardas: _____

Pavardė: _____

Barsiukas

Kiaunė

Kiškis

Lapė

Meška

Piktoja

Šernas

Širmuonėlis

Stirna

Vilkas

Voverytė

Žėbrys

Nuotraukos paimtos iš wikipedia.lt.

Paruošė Ginta Remeikytė-Gedo
Apipavidalino Deanna Izabelė Howes

Žodžių žaidimas - Anykščių žvėreliai

Suraskite žvėrelių pavadinimus:

Ė	K	S	U	R	S	I	K	Š	I	K	K	J
T	Ū	S	I	A	K	Š	E	M	Ū	I	Ž	S
Y	V	Ė	K	L	Ž	R	Y	S	A	S	L	I
R	Ū	L	G	Y	Ė	V	A	U	U	A	L	L
E	I	I	A	A	B	N	N	I	P	K	Ž	E
V	Č	V	J	Ė	R	Ė	O	Ė	R	U	E	L
O	Š	L	O	I	Y	I	A	U	I	I	K	I
V	K	U	T	R	S	Ž	V	Ė	M	S	R	Š
I	Y	S	K	Ū	O	L	S	A	N	R	E	Š
O	N	S	I	L	A	U	Ž	A	I	A	I	R
U	A	R	P	V	E	L	I	A	I	B	W	Š

Taip pat raskite žodžius: Anykščių šilelis.

Išbraukite nelietuviškas raides.

Įrašykite likusias raides iš eilės:

_____ /
_____ / _____ ?
_____ / _____
_____ / _____ ?

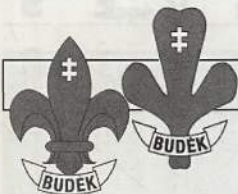

Kas tas naršymas? Ir kodėl mes norėtume tai daryti internete? Pasirodo, kai lietuviai pradėjo domėtis internetu, jie ir sugalvojo įdomių lietuviškų žodžių, kad nereiktų išsireikšti "barbarizmais" (angliškais ar kitų svetimų kalbų žodžiais su lietuviškais galūnėmis). Štai lietuviški žodžiai ir jiems atitinkantys žodžiai anglų kalba:

➤ naršyti — ieškoti; „to search“	➤ kroviklis — „charger“
➤ internetas — nelietuviškas žodis, pasiskolintas iš anglų kalbos; bet pastebėkite, kad rašomas su maža raide, kadangi lietuvių kalboje pavadinimai nėra rašomi didele raide	➤ elektroninis paštas — „e-mail“
➤ svetainė; tinklalapis — „website“	➤ spausdintuvas — „printer“
➤ kompiuteris kraunasi/telefonas kraunasi — „charging“	➤ atmintukė — „flash drive“
	➤ nuoroda — „link“

O kaip manote reiktų išversti „Facebook“? Gal turite geresnių pasiūlymų negu „feisbukas“? Parašykite savo pasiūlymus redakcijai: kvaicikonis@gmail.com arba rasa06@att.net.

*Paruošė ps. fil. Kristina Vaičiikonienė
(Padėka Šiaulių universiteto lietuvių kalbotyros
prof. Stasiui Tumėnui)*

TORONTAS

*Labas „Skautų aide“,
Čia rašinėliai ir piešiniai iš Toronto Šatrijos paukštyčių draugovės.
Ačiū,
Paukštyčių vadovės*

Man patinka sakyti šūkius, žaisti su draugais, ir prisidėti prie skautiškų programų. Su paukštytėmis aš galiu praleisti laiką su draugėmis ir išmokti naujų įdomių dalykų.

Lidija

Aš mėgstu paukštytes, nes galim žaisti ir kalbėti su draugais. Mes keliaujam į Romuvą ir daug išmokstam apie gamtą. Mes sakom šūkius, dažom gamtos vaizdus, ir verdam maistą. Taip smagu!

Adrija

Man patinka viskas apie skautavimą! Yra mano pirmi metai kaip skautė. Buvo smagu dažyti moliūgus per Halloween ir dažyti dekoracijas Kalėdom. Negaliu sulaukti važiuoti į Romuvą ir stovyklauti su paukštytėmis.

Adriana

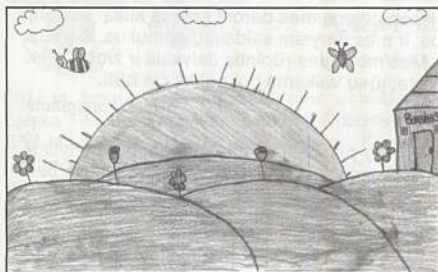
Yra įdomu per sueigas išmokti apie Lietuvos ir skautavimo istoriją, išmokti kelio ženklus, kuriuos naudojame Romuvoje. Yra smagu susipažinti su naujais draugais. Ir kartais mes einam į iškylas, pavyzdžiui šią žiemą ėjom čiuožti parke Toronte. Laukiu paruošti meno darbus Kaziuko mugei.

Marytė

Aš kas vasarą laukiau važiuoti į Romuvą stovyklauti. Ten einam į iškylas ir gaminam maistą prie laužo. Pereitą vasarą išmokom virti košę ir dešreles. Irgi buvo smagu dažyti savo asmeninę skautišką maikutę (T-shirt).

Aura

TORONTAS

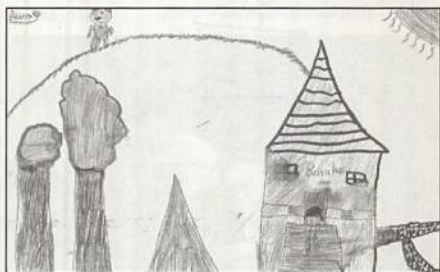
Adrija

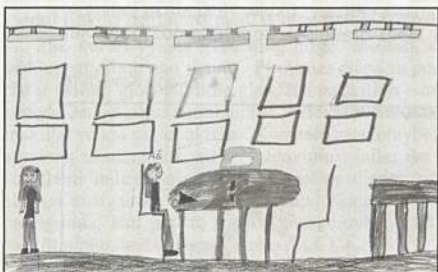
Lidija

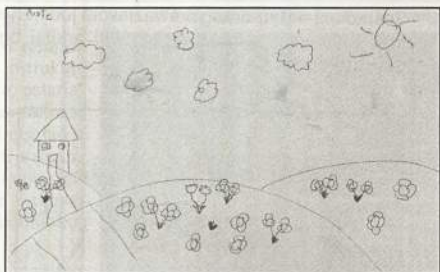
Adriana

Aura

Marytė

Aistė

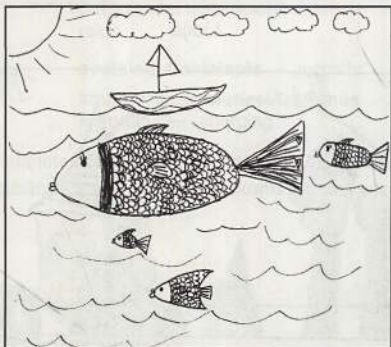
Čikagos „Dubysos“ draugovės skautės ir paukštytės rašo „Skautų aidui“

Kiekvienais metais žmonės klausia, ką mes darom. Kiekvieną dieną mes darom kanoras kitką. Rudenį per „Haloween“ mes dažom moliūgą. Jau ateina Kalėdos, ir mes darysim saldainių namukus. Kai bus Velykos, dažysim margučius. Bet skautai ne tik žaidžia. Mes mokomės rūpintis dalykais ir žmonėmis. Prašau tėveliai, įrašykite savo vaikus į skautus. Pamatysite, jūsų vaikams irgi patiks čia būti.

Ieva Kondraitė

Mes važiuome žvejoti. Mes pavkietėm daug skaučių – šimta penkiasdešimt. Mes gaudėm žuvis ir valgėm. Bet aš nepagavau nei vienos. Aš pagavau lapą. Trys žmonės pagavo žuvį. Visiems buvo pati geriausia diena.

Saulė Vegelytė

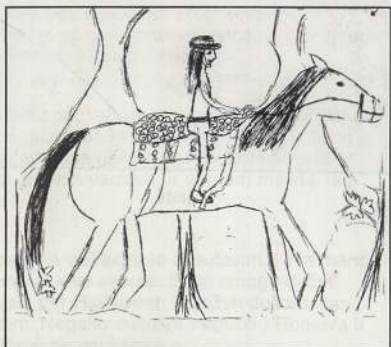
Simona Audickas

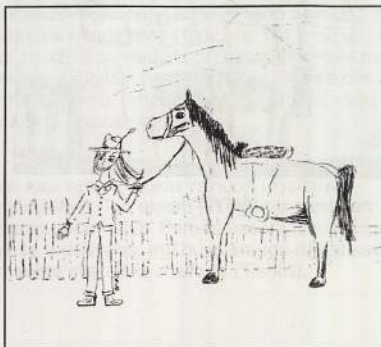
Agnė Rudokaitė

Šeštadienį mūsų draugovė važiuov jodinėti arkliais „Fitzjoy“ ūkyje. 19 skaučių jodinėjo. Mes jodinėjom miško takeliu. Visi arkliai buvo labai draugiški. Jodinėdamos gamtoje, praleidom smagiai laiką.

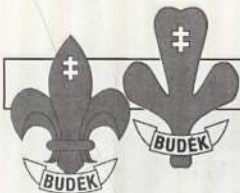
Gloria Kevličiūtė

Goda Narakaitė

Erna Slajūtė

V-ieji PSL KURSAI

v.s. Audra Lintakienė

2011 m. vasarą vėl įvyko skautavimo stebūklai Rako miškuose! Liepos 4-tą dieną prasidėjo penktieji Čikagos tuntų paskiltininkų (PSL) kursai skirti 11 – 14 metų skautams. Kursuose perduodamos pradinės skautiškos žinios: skilties sistema, lauko virtuvė, stovyklavietės įrengimas, saugus įrankių naudojimas, komposas, topografija, iškylių planavimas, apranga, rikiuotės, žygiuotės, vėliavininko pareiga, uniformos ir jų reikšmė, dainos ir žaidimai. Darbo labai daug, laisvalaikio kaip ir nebūta, o kas met skautai šį krūvį ištvėria.

O kodėl, klausiate, stebūklai? Suecina skiltin mažai pažįstami pavieni skautai, ir stovyklos trukmėje suauga į tvirtai veikiančią vienetą! Skiltis ne tik susidraugauja, bet išmoksta efektyviai atlikti užduotus darbus ir iššaukimus. Tai Baden-Powell skilties sistemos vizijos išpildymas. Gal ne tiek stebūklas ... o tiesiog magija.

Skautai nuo pat pirmos minutės turi kartu dirbti. Pirmą stovyklavimo taisyklę: susiruošk guolį. Tad, iš karto traukiame į rajoną susistatyti palapines, įsikurti, ir suruošti lauko virtuvę. Juk jau turės vakarienę patys ruošti! Štai ir prasideda skiltyje darbas.

Po įsiruošimo, skilties vardas, šūkis, gairė – visa tai kas duoda skilčiai tapatybę. Šiais metais buvo pasirinkta tema „medžiai“. Skautai surašė visus jiems žinomus medžius, tada išbraukė juos iš duoto sąrašo, ir skilties vardui rinkosi nežinomą medį – šiuo atveju: Vikmedžiai.

PSL kursai vyksta „Teaching Edge“ metodu, kuris remiasi vadovų atitolimu nuo skautų. Pirmąsias dienas su puse, instruktoriais ir skilties globėjais dirba glaudžiai su skiltim – moko, pataria, padeda. Jau įpusėjus antrai dienai, vadovai atitraukia nuo skilties, ir skiltis veikia savarankiškai. Kursantų atsakomybėje lieka laiku atvykti į užsiėmimus, atlikti uždavinius, laiku išsivirti valgyti, susiplauti indus. Sakyčiau, kad trečios dienos pabaigoje, jau skautai susigaudo kas, kur ir kaip. Skautai kasdien keičiasi pareigomis, kad patirtų kitokią atsakomybę – tai skiltininko, paskiltininko, laužo kūrėjo, virėjo ir t.t.

Kursai šiais metais pirmą kartą vyko kitu skautavimo principu: Skautai moko skautus! Į štabą atkeliauja trys jauni vadovai, kurie išėję mažiausiai tris PSL kursus: skilties globėjai sesė Izabelė Rubinski, brolis Terencijus Petry ir kursų vyriausia skiltininkė Rima Lintakaitė (kuri tarp kitko nors ir mieliai dalyvauja, neturi pasirinkimo...) Šie jauni vadovai uoliai dirbo su skiltim, pravedė pokalbius/pamokas ir tvarkė programos eigą.

Skautavimas, tai „žaidimas su tikslu“. PSL kursuose neatitolome nuo tos Baden Powell idėjos! Vyko kompos estafetės,

Dail. Vinco Luko ženklelis

Brolis Jonas aiškina gairėlės planą

Sesė Izabelė

žaidimai su mazgais, klausos žaidimai ir skautiški atpirkimai. Sesės Rimos paliktas vandens butelis buvo išpirktas pionerijos geruoju darbeliu, o skilties palikta gairėlė išpirkta surakta daina apie kursus.

Kompasas ir topografija turbūt baugina daugiausia skautų. Kai kam neaišku arba jau užmiršo, kai kam niekada nebuvo aišku. Kodėl turime mokytis komposo ir žemės kloties, kai šiame moderniaame pasaulyje yra visų gerai žinoma GPS sistema? Atsakymas aiškus – GPS neveikia, kai apsiniauke, lija ar blogesni orai. Pati patyriau šią tragediją, dalyvaudama Gilvelio Mokykloje, kai apsiniaukusią dieną turėjome surasti stovyklavietę. „Eik 100 yard'ų į rytus ... eik 100 yard'ų į vakarus, eik 100 yard'ų į rytus, eik 100 yard'ų į vaka – Acquiring satellite...“ Kompasui nereikia satelitu. Be to, kompasu naudosena lavina patį skautą matematikoje ir praveria akiratį!

Kasdien su sese Vanda mokėmės rikiuočių ir žygiuočių. Mokėmės raportuoti, lygiuoti, saliuoti, linijon stot, cilėn stot, žygiuoti, sukti kampus, o su broliu Aru mokėmės vėliavos ceremonialų ir vėliavininkų elgesio.

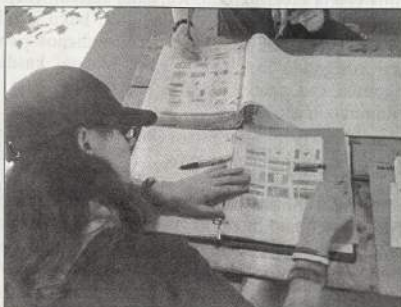
Neįmanoma papasakoti kiek darbo, džiaugsmo ir juoko buvo paskiltininkų kursuose. Užsiėmimai vyko nenustodami: matavimas – sprindžiai, pėda, rankų ilgis, nykštis, ranka, plokštė; šlipsio vartojimas – signalizacija, neštuvai, pirma pagalba; laužavedystė – dirigavimas, kontrolė, dainos, šūkiiai, pasirodymai. Kiekviena akimirka užimta.

Mūsų nuostabūs kursantai: Eristida Butkevičiūtė, Rasa Kerelytė, Maya Chiapetta, Marytė Kluko, Olivija Petry, Lilė Šoliūnaitė, Valentina Šlechticovaitė ir vienas vienintelis brolis Jonas Dueschle, kurį pravadinome Jonu Narsiuoju.

Dėkoju sesėms ir broliams vadovams, kurie kaskart atleikia į PSL kursu mokytį mūsų skautus: instruktoriams: Vandai Aleknienei, Arui Lintakui ir Virginijai Rubinski, kurie plūša atlikdami visokeriopą darbą kursuose; Aušrai Petry, kuri kelintus metus ne tik šeiminkauja, bet paveda paskaitas ir veda išdą; Danai Mikužienei, Camp director, paskaitininkė ir siuvėja extraordinaire; Izabelei Rubinski, Tėriukui Petry ir Rimai Lintakaitei, kurie mūsų skautavimo šviesi ateitis!

Sesė Virga pristato atpirkimo sąlygas

Mokėmės

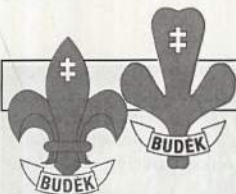

Brolis
Terencijus

Sesė Rima

Dėkoju Baden-Powell, kurio išmintis ir vizija duoda progą išvysti magiką!

„Aušros vartų/Kernavės“ tunto šeimos šventė

Brolius Vilijus Dundzila moko seses Oliviją Petry ir Lilę Soliūnaitę naują mazgą iškylos metu

Brolius Vilijus Dundzila šiemis skautams ir skautėms pristatė uždavinį: „apversti“ salą neįkrisdami į vandenį

Būnant tuntininkė - jau man antra kadencija - yra tikrai džiugu matyti, kai visos tunto sesės susirenka, kartu su savo tėveliais, bendrai iškyli. Yra džiaugsmas matyti draugystes tarp sesių, kurios buvo užmegztos stovyklos metu. Išvykoje / iškyloje galima girdėti seses kalbančias, prisimenant praėjusią skautišką vasaros stovyklą, juokus; matyti, kaip viena kitą apsikabinusios, su šypsponėmis pasako: „Aš tavęs labai pasiilgau. Ar prisimeni, kai mes ...“ Staiga, pati prisimenu vienos dainos žodžius: „Ir atsimeni, kaip mes linksmai stovyklavom. Atsimeni, kaip mes prie laužo dainavom. Atsimeni, kaip mes per naktį būdėjom ir kalbėjom.“ Nors šį dainą, tai stovyklos meilės daina, bet staiga dainos žodžiai kaip tik šiai progai labai pritiko.

Tokia „Aušros vartų/Kernavės“ tunto išvyka/iškykla įvyko š.m. spalio 15 d., prie Tampier ežero, Palos Parko apylinkėje. Tikrai buvo puiki rudens diena. Saulė švietė. Vėjelis pūtė. Nešalta ir nekaršta. Suvažiavo „Aušros vartų/Kernavės“ tunto Naperville „Jūratės“ draugovės, Čikagos „Dubysos“ draugovės, Lemonto Giliukų ir Liepsnelių būrelio, „Saulučių“ ir „Živilės“ draugovių sesės bei jų tėveliai. Taip pat buvo pakviesti broliai iš „Lituanicos“ tunto, nes žinoma, sesių broliukai tenai skautauja ir net kai kurie tėveliai jiems vadovauja.

Tikrai Dievas mums buvo geras tą dieną. Buvo puiki diena visiems kartu suvažiuoti, pažvejoti (žinoma broliams šis užsiėmimas buvo pats smagiausias), pavalgyti, apbendrauti ir pasidžiaugti draugystėmis ir gražia gamta.

Tiems, kurie nenorėjo žvejoti, brolius Vilijus Dundzila paruošė keletą užsiėmimų/ žaidimų: „apversti“ salą, risti mazgus. Sesė Rasa Ramanauskienė ir sesė Regina Ramanauskaitė suruošė kelio ženklų žaidimą. Visiems buvo ką veikti. Kai kurie ėjo pasivaikščioti. Tikrai šeimyniška nuotaika.

Tunto sesėms, ypač dviem, buvo ir kitas tikslas šioje iškyloje. Tai prityrusių skaučių įžodis. Dažniausiai, palei tunto tradiciją, prityrusios skautės kandidatės duoda įžodį vasaros stovyklos laikui. Dėl įvairių mokyklinių, bei kitų asmeninių priežasčių, dvi kandidatės praėjusią vasarą negalėjo stovyklauti Rako miškuose. Tai draugininkių ir tunto vadijai nutarus, dvi prityrusios skautės kandidatės davė įžodį šios iškylos metu. Tai psl. Gintarė Daulytė ir psl. Kristina Stončiūtė. Žinoma, joms tai buvo staigmena. Nežinojo, kad iškylos metu gaus savo vyšninės spalvos kaklaraišti ir taps prityrusiomis skautėmis.

Buvusios šių sesių draugininkės, ps. Žiba Kairytė Lapp ir ps. Dalia Stropienė, su kitomis prityrusiomis skautėmis ir sesių mamytėmis, jas atlydėjo prie tunto vėliavos, prie medžio, kurio lapai buvo tokios pačios vyšninės spalvos, kaip prityrusių skaučių kaklaraišti. Ten jų laukė

s. Audra Lintakienė; tunto adjutantė ir „Živilės“ draugovės ko-draugininkė j.v.s. Dana Mikužienė; tunto tiekimo skyriaus vadovė ir vyr. skaučių kandidačių vadovė s. Loreta Jučienė ir aš, „Živilės“ draugovės ko-draugininkė ir „Aušros vartų/Kernavės“ tunto tuntininkė. Man jau teko su šiomis sesėmis dirbti, kaip jų draugininkė. Nors abi pažįstu jau ilgus metus, buvo smagu matyti, kad šios sesės tikrai auga skautiškais idealais. Jos smarkiai dirbo atsiekti šį laipsnį skautavimo kelyje.

Įžodžiui pasibaigus, visos išsirykiavome ir nužygiavome atgal, kur kiti iškylavo. Tunto vėliava priekyje, žygiavome dainuodamos „Atgimė Tėvynė“. Kitos sesės ir svečiai su pamatę greitai pribėgo ir pasveikino naujas prityrusias skautes.

Iškyla buvo nuostabi. Ši iškyla nebūtų įvykusi, jei Čikagos „Dubysos“ draugovės vadovės, s. fil. Ramunė

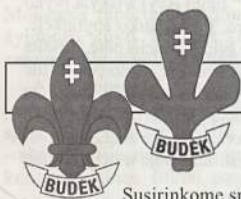
Papartienė ir ps. fil. Lilė Gelažiūtė Kerelienė, kartu su tėveliais ir Čikagos „Lituainicos“ tunto „Perkūno“ draugovės vadovais nebūtų jos suorganizavę. Tunto vadijos vardu, bei tunto sesių vardu, norėčiau sėsei Ramunei ir sėsei Lilėi išreikšti didelę, skautišką padėką.

Sesės, bei broliai ir tėveliai, visi išsiskirstė, žinodami, kad vėl sueisime tunto sueigos metu. „Aušros vartų/Kernavės“ ir „Lituainicos“ tuntu sueigia įvyks š.m., gruodžio 10 d., 2:30 v.p.p., Jaunimo centro didžiojoje salėje. Šios iškylos nuotaika tikrai parodė man, kad tunto šūkį: „Ranka, rankon mes kartu, žengiam skautiškų kelių“, sesės tikrai įgyvendina savo kasdieniniame gyvenime.

Vis budžiu!

*s. Aušra Jasaitytė Petry
„Aušros vartų/Kernavės“
tunto tuntininkė*

Nuotraukos s. Aušros Jasaitytės Petry

CHICAGO-LEMONT

2011 Rudens iškyla į Rako stovyklą

Susirinkome spalio mėn. 28 d. Pasaulio Lietuvių Centre, Lemonte. Brolis Aldis Liubinskas su broliu Donatu Ramanasku vežė visų reikmenis, o broliai Tadas Kulbis ir Robertas Vitas susodino prit. skautus į savo „mini-vans“ kelionei į Rako stovyklą. Keliaujame kartu su geltonšlipsisiais, kurie važiavo atskirais automobiliais mūsų karavane.

Visi sustojome pavalgyti Culver's Butter Burgers restorane, pakelyje, Stevensville, MI (jau beveik tradicija). Apie 20 mylių prieš atvažiuojant į Raka, pradėjo lyti, tada snigti, tada ledai pradėjo kristi. Buvome laimingi, nes kol nužygiavome iki Rako vartų, nustojo visi krituliai (precipitation), bet visur buvo šlapia. Pastatė mažas palapines po Lituainicos valgyklos pastoge ir tada greitai pernešė į stovyklavimo rajoną, nes žinojome, kad neužlgo vėl pradės lyti. Visi atsigulė palygus sausi ir šilti, apie 2:30 v.r.

Šeštadienį kėlėmės 8:00 v.r. Migla. Prit. skautai skaniai paruošė lašinių ir kiaušinių pusryčiams ir pasiruošė dienos iškylai. Prit. skautai buvo padalinti į tris grupes. Skautų akys buvo užrištos ir grupės buvo išvežtos į nežinomą vietą Manistee National Forest. Kiekvieną grupę lydėjo vyresnis vadovas.

Pirma grupė: Zenius Liubinskas, Adomas Kelpša, Povilas Sieczkowski ir Jonas Deuschle - palydovas Donatas Ramanauskas

Antra grupė: Vidas Kulbis, Kovas Rugienius ir Kestutis Kelečius - palydovas Robertas Vitas

Trečia grupė: Matas Lapkus, Mantas Naris ir Matas Stankus - palydovai Tadas Kulbis ir Suza (Tado Suo).

Atvykę prit. skautai atsirišo akis ir gavo apylinkės žemėlapi. Vartojant žemėlapi

Prityrę skautai su vadovais, prie jų pastatyto tilto. Ant tilto iš kairės: Zenius Liubinskas, Adomas Kelpša. Ant žemės, iš kairės: Aldis Liubinskas, Kovas Kulbis, Matas Lapkus, Vidas Kulbis, Mantas Naris, Kestutis Kelečius, Povilas Sieczkowski, Robertas Vitas, Jonas Deuschle, Matas Stankus, Donatas Ramanauskas, Kovas Rugienius. (Nuotrauka-Zeniaus Liubinsko)

Rako stovyklos medžių atspindys

ir kompasų, grupės turejo sugrįžti į stovyklą. Taip pat, kiekviena skiltis turėjo apsaugoti savo „turtą“, t.y. nevirtą kiaušinį, plastikinį maišą pilną vandens ir tris vinis. Šiuos dalykus turėjo atsargiai nešti (kad nesudaužytų kiaušinio, ir kad vanduo neišbėgtų iš maišo, ir kad vynys jų nepradurtų), ir sugrąžinti taip kaip juos gavo. Pirmą skiltis sugrįžusi į stovyklą laimėjo premiją - vakarienių filet mignon. Taip pat, kiekviena grupė privalėjo prieš grįžtant į stovyklą paruošti karštus pietus.

Grupės pradėjo žygiuoti apie 10:15 v.r. Oras apsiniaukęs, bet nelijo, bent ne iš pradžių. Grupėms sekėsi įvairiai. Viena grupė gan greitai surado pagrindinį kelią ir iškambą su žemėlapiu, kuris tiksliai nurodė, kur jie buvo. Kita grupė skė Pere Marquette upę, kol kirto taką, kuris juos nuvedė į pažymėtą kryžkelę. O trečia grupė irgi gana greitai rado pagrindinį kelią, bet nežinodami tiksliai kur jie buvo, parinko ilgesnį kelią atgal į stovyklą.

Skautų geltonšlapių gretose dalyvavo vadovai Arūnas Buntinas, Linas Kelečius, Kazys Motekaitis ir Andrius Stankus ir skautai Vilius Buntinas, Andrius Deuschle, Audrys Kelečius, Mykolas Kelpša, Matas Maleiška, Mantas Motekaitis, Lukas Rasutis, Taurus Ruginienis, Robertas Sieczkowski, Matas Skeberdis, Vytautas Stankus, Andrius Vitas ir Grigas Zimkus. Šeštadienio ryte skautai išmoko žingsniavimu matuoti atstumą. Po pusryčių skautai išsiruošė išskylai į Manistee National Forest mišką.

Atvykę prie Pere Marquette upės, skautai su vadovais sukrovė ir uždegė laužą, iškepė farširuotą jautieną su meksikietiškais prieskoniais ir paruošė labai

Pirmą grupę (Liubinskas, Kelpša, Sieczkowski, Deuschle) žygiavo apie 8 mylias, grįžo apie 2:45 v.p.p. Antra grupė (Lapkus, Naris ir Stankus) žygiavo irgi apie 8 mylias, sugrįžo apie 4:00 v.p.p. O trečia grupė, ilgiausiai žygiavo (apie 13 mylių), sugrįžo apie 5:30 v.p.p.

Tada prit. skautai ėmėsi sekančio uždavinio - užbaigti pionierišką tiltą (brolio Aldžio pavadintą „Indiana Jones Bridge“), kuris kabojo virš mažo prūdelio, vadinamo „varlių prūdu“ (Frog Pond). Labai padėjo, kad prūdas buvo išdžiūvęs. Buvo galima stovėti po tiltu ir baigti visus surišimus. Darbą baigė jau sutemus.

Baigę statyti tiltą, prit. skautai pradėjo ruošti vakarienių. Pirmą išskylą baigusi skiltis (ir sugrąžinusi savo „turtą“), kepė „filet mignon“ ant grotelių virš laužo. Kiti gaminosi „tacos“. O vadovai kepėsi itališkas dešras ant grotelių. Visi labai skaniai pavalgė. Po vakarienių, buvo pravestos trumpos diskusijos apie dienos žygįs ir apie kitas skautiškas temas, po to norintys galėjo dar pasėdėti prie lauželio.

Sekmadienį kėlėmės 7:00 v.r. Šalna. Viskas balta. Prit. skautai ruošė pusryčius, susidėjo dalykus ir griovė palapines. Brolis Ginutis Matutis, Lituancios stovyklavietės administratorius, atvažiavo paruošti pastatus žiemai. Paskutinį sykį perėjome rajoną surinkti šiukšles ir padaryti grupės nuotrauką. Pajudėjome Čikagos link apie pietus. Grįžome vakarop, lietui lyjant, truputį nuvargę ir šlapi, bet laimingi savo 2011 „Fall Rakas“ prisiminimais.

Donatas Ramanauskas

Dariaus ir Girėno prit. skautų draugovės draugininko pavaduotojas

Skautai rudens išskyloje

skanią „taco“ vakarienių, su visais priedais. Brolis Arūnas parodė, kaip padaryti plauštą iš dviejų „poncho“ lietpalčių. Po to brolis Arūnas pririšo virvę prie medžio, perbrido šaltą upę ir laikė kitą virvės galą kitoje pakrantėje. Penki drausniai skautai perbrido upę, apsisuko, panėrė ir grįžo sušilti prie liepsnojančio laužo. Tada išžygiavome iš girios ir grįžome tais pačiais keliais į stovyklavietę. Iš viso, skautai nužygiavo dešimtį mylių. Vakare brolis Kazys parengė galingą teleskopą, kuriuo skautai stebėjo Jupiterį ir penkis jo mėnulių, ir įdomesnes žvaigždes ir ūkus (nebulae).

Linas Kelečius

Vinco Krėvės skautų draugovės draugininkas

Vytas Stankus, Matas Maleiška, Lukas Rasutis ir Mykolas Kelpša

Linas Kelečius, Lukas Rasutis, Tauras Rugienius, Robertas Sieczkowski ir Andrius Deuschle

Stovi Robertas Sieczkowski, Matas Skeberdis, Grigas Zimkus, Andrius Vitas, Andrius Deuschle, Vytas Stankus, Tauras Rugienius ir Mantas Motekaitis; tupi Arūnas Buntinas, Matas Maleiška, Audrys Kelečius

Oi šalta! Arūnas Buntinas stebi kaip Matas Skeberdis brenđa per upę.

„Pareigingumas“ Akademinio Skautų Sąjūdžio Čikagos skyriaus Studijų dienoje

2011 m. spalio 15 d. saulėtą vėjuotą šeštadienio rytą skautai akademikai rinkosi Carmelite Spiritual Center, Darien, IL Studijų dienos programai. Studijų dienos tema „Pareigingumas“ buvo analizuojama keturiuose paskaitose: pareigingumas visuomenei, Dievui, kitam žmogui ir šeimai. Po paskaitų vyko diskusijos.

Pirmas paskaitininkas, advokatas Saulius Kuprys, kalbėjo apie visuomeninio darbo modelį („federatyvinis“), kuris apjungia skirtingas nuomones bei pažiūras turinčius asmenis bendram darbui. Jis iškėlė visuomenės veikėjo Juozo Laučkos pavyzdį kovoje už Lietuvos nepriklausomybę po Antro pasaulinio karo. Laučka buvo ypatingai tolerantiškas ir pabrėžė vieningumo svarbą. Jis kvietė visus, nepaisant ideologinių įsitikinimų, bendram darbui. 1939 m. vykusiose Amerikos Lietuvių dienoje dalyvavo net

60,000 žmonių, įskaitant prezidentą Antaną Smetoną, kuris tuomet buvo nevienodai vertinamas. Laučkos nuomone, tai nebuvo laikas būti fanatikais, užsidariusiais savo ideologijose. Šitokio bendro darbo laimėjimai pokario metais: Lietuvos okupacijos nepripažinimo politikos vykdymas, Amerikos balso skyriaus įsteigimas, DP įstatymo įvedimas, apklausinėjimai dėl Stalino padarytų nusikaltimų, BALFAS.

Prelegentas taip pat kalbėjo apie ateities uždavinius lietuvių visuomenei ir svarbą ne tik Pabaltijos šalims vienyti, bet ieškoti sąjungininkų pasaulyje. Prisimindamas Žalgirio mūšio pergalę, jis pabrėžė, kad tik susivienijimo dėka (mūšyje kovoję lietuviai, lenkai, gudai, totoriai, t.t.) buvo nugąlėtas priešas. Bendradarbiavimas prasideda savoje bendruomenėje, skatinant supratimą bei pakantumą tarp skirtingų grupių /

Studijų dienos prelegentai adv. Saulius Kuprys, Tatyda Chiapetta, dr. Romualdas Kriauciūnas ir seselė Ignė Marijošiūtė.

imigracijos bangų. Svarbiausia yra bendras tikslas ir darbas.

Seselė Ignė Marijošiūtė, savo paskaitą „Pareigingumas Dievui“ pavairindama Power Point skaidrėmis, kalbėjo apie šiolaikinio pasaulio post-krikščionišką aplinką, kurioje jaunimas yra apsuptas ateizmo srove, skirtingų tikėjimų, bei filosofijos/teologijos/fizikos mišiniu. Informacijos begalybėje šiame žiniasklaidos amžiuje sunku rinktis kuo domėtis ir gilintis. Tai iš tikrųjų žmogų siaurina. Pvz. neseniai Pew Forum apklausos parodė, kad JAV daugelis žmonių tiesiog nežino net savo tikėjimo dėsnių, istorijos, ką jau kalbėti apie kitų tikėjimų pažinimą. Šioje realybėje sąmoningas apsisprendimas, kaip gyventi, kokiomis vertybėmis vadovautis, tampa svarbus. Apsisprendimas yra

37 svarbus pasižadėjimo momentas, kuris skautams gerai pažįstamas, nes įžodžio metu, mes pasižadame „stengtis tarnauti...“ Sakome žodžius, įsipareigojame. Bet, seselė Ignė pabrėžė, kad įvardinimas, tai tik pirmas žingsnis ir to neužtenka. Kas iš to seka? Reikia žengti sekančius žingsnius – sąmoningai rinktis, domėtis ir tada sąmoningai gyventi, veikti. Pareigingumas Dievui ir tikėjimas yra daugiau nei skautybės dalis, tai gyvenimo pagrindas.

Psichologinę pareigingumo perspektyvą pristatė dr. Romualdas Kriauciūnas, pradėdamas Justino Marcinkevičiaus žodžiais. (Ištrauka) „Viso pradžia yra ten toli vaikystėje, kur žmogus pirmą kartą supranta, kad pasaulyje jis gyvena ne vienas, kad jo rankos ir širdis privalo ką nors pridengti nuo skausmo, prievartos, melo, kad jis privalo būti žmogumi... Tikrai vertas žmogaus malonumas yra suprasta ir sąmoningai atlikta pareiga.“ Dr. Kriauciūnas kalbėjo apie individo psichologinę vystymosi raidą ir kaip pareigingumas kitam išsivysto žmogui. Svarbu yra gebėjimas protauti, inteliertiškumas (noras tobulėti, siekti protinio ir charakterio vystymosi) ir inteligencija, kurią psichologijos mokslas išskiria į protinę (gebėjimas abstrakčiai mąstyti), moralinę (gebėjimas atskirti gėrį nuo blogio) ir emocinę (gebėjimas bendrauti su kitais). Būdami pavyzdžiu vaikams ir paaugliams, mes tėvai, mokytojai, vadovai ugdome protingas doras sumanias asmenybes ir lydim jauną žmogų per raišos stadijas (pagal Lawrence Kohlberg), nuo bausmės vengimo ir paklusnumo iki etinių principų visuotinumą supratimo.

Galusiai Taiyda Chiapetta, kuri baigė pedagogikos mokslus ir jau 25 metus aktyviai skautauja, kalbėjo apie pareiagingumo loppį – šeimą. Nes šeimoje visko pradžia, vaikai semiasi visko iš tėvų, jie labiau stebi jų pavyzdį, nei klauso žodžių. Žodžiai uždega, bet pavyzdžiai patraukia. Pailiustruodama gražiais tikrais savo pačios šeimos pavyzdžiais (vyras Ričardas Chiapetta ir abi dukros, Maya ir Ariana, visi aktyviai skautauja), ji išskyrė lietuviškumo, lietuvių kalbos išlaikymo svarbą, tikėjimo puoselėjimą, reikalingumą atsverti modernaus pasaulio įtaką - materializmą ir technologiją (televizija, video žaidimus, t.t.) kitais asmenybę ugdančiais užsiėmimais ir bendravimu šeimoje, pasidalinant rūpesčiais, interesais, darbais.

Apskrito stalo diskusijų metu energingai buvo diskutuojama lietuvių kalbos išlaikymo bei kalbos klausimas skautų kasdieninėje veikloje. Susirūpinta, kad

38 mažai skautiškuose renginiuose - sueigose, stovyklose, iškylose - kalbama anglų kalba ir panagrinėta, kodėl taip vyksta ir ką galima apie tai daryti. Dr. Romualdas Kriaučiūnas pasiūlė dalyviams pagalvoti, kokią vieną ar dvi mintis jie išėję iš salės pasiims iš šios Studijų dienos. Dienos paskaitos buvo įvairios, bet jungiančioji mintis yra: pareiga yra sąmoningai pasirinkta, sąmoningai gyvenama ir sąmoningai ugdoma savyje, šeimoje, organizacijose bei bendruomenėje.

ps. Rasa Kaminskaitė Avižienis

Pareiagingumo paskaitinta pridedu, kad tą vakarą per Akademikų metinę šventę, keturi jauni skautai davė pasižadėjimą: viena sesė - Liana Liubinskaitė, ir trys broliai - Albinas Liubinskas, Antanas Paužolis ir Vilius Dundzila. Vilius Dundzila iš karto tapo filisteriu. Sveikiname juos!

Juratės Variakojenės nuotraukos

PAS "VERPSTES"

Šių 2011 metų ruduo Chicago apylinkių lietuviškuose telkiniuose buvo ypatingai gausus įvairiais renginiais. Tačiau, vyr. skaučių ir skautininkių "Verpsčių" būrelio sesės sugebėjo susitikti du kartus prieš Padėkos dienos savaitgalį. Beto, Vėlinių proga dauguma susirinko į Pal. Jurgio Matulaičio misijoje aukojamas Šv. Mišias už Amžinybėn jau iškeliausias brangias ir nepamiršamas būrelio nares.

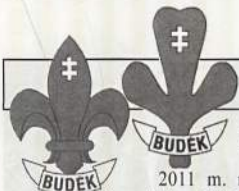
Rugsėjo mėnesio sueigoje Militos Lauraitienės namuose pasidalinome vasaros atostogų įspūdžiais ir aptarėme ateinančių metų veiklą. Klausėmės iš kelionių užjūryje sugrįžusių sesių pasakojimų. Irena Kerelienė aplankė Turkiją, Ritonė Rudaitienė visas tris Baltijos šalis, Daiva Bulitz visą mėnesį praleido Lietuvoje. Džiaugėmės jos labai puikiomis nuotraukomis, kurias atrinko iš daugiau kaip 1000-čio ir parodė internete. Ritonei Rudaitienei teko skaityti (bernardinai.lt. 2011.06.30), kad Lietuvos skautai ir ateitininkai yra susirūpinę LNK televizijos "Aš myliu Lietuvą" laidomis, kur dalyvių elgesys reiškia nepagarbą netik žiūrovui, bet ir Lietuvos valstybei, jos institucijoms, daro neigiamą įtaką vaikams ir jaunimui.

Laiške, kurį pasirašė Ateitininkų federacijos pirmininkė Rozita Vareikienė ir Lietuvos skautijos vyriausias skautininkas Tomas Rakovas, rašoma: "Mes, Ateitininkų federacija ir Lietuvos skautija – patriotinės ir jaunimo organizacijos kitaip nei šio projekto organizatoriai suvokiame patriotizmą ir pilietiškumo ugdymą. Lietuva istorijos vingiuose

patyrė įvairių išbandymų ir kliūčių. Meilė Lietuvai palaikė Lietuvos žmones net sunkiausiose situacijose Sibire, lageriuose, kalėjimuose, kovose už laisvą žodį, kalbą, nepriklausomybę. Ji atvedė mus į laisvę, kurią turime dabar, ir mokomės ja atsakingai naudotis... Meilė Tėvynei ir lojalumas valstybei turi būti ugdomi stiprinant teisingumą, gerbiant visų žmonių teises ir orumą, netoleruojant smurto, šmeižto ir patyčių. Savo šalies, jos istorijos pažinimas ir iškilių asmenų gyvenimo teigiami pavyzdžiai padeda puoselėti patriotines vertybes... Tikslas, kurio pasiekiamo nuolat rodant blogus dalykus – ne meilė savo šaliai, bet priešingai, noras iš jos išvažiuoti...Lietuvoje yra labai gražių iniciatyvų, mažuose miesteliuose gyvena daug nuostabių žmonių, kurie kasdien puoselėja savo kraštą paprastais ir tyliais, bet reikšmingais darbais. Gerumas įkvėpia, tačiau apie save garsiai nekalba. O apie jį reikia kalbėti.

Lapkričio mėnesio sueigoje Aldonos Rauchienės namuose, dalinomės su viešnia Aldona Vaitiene tikėjimo įžvalgomis, klausėmės Senojo ir Naujojo šv. Rašto kai kurių ištraukų, dalinomės sukeltomis mintimis. Džiaugėmės, kad sueigoje dalyvaavo iš Orlando, Florida, į Chicago pasisvečiuoti atvykusi mūsų būrelio narė Ramutė Bartuškienė. Po skalsių vaišių ir tradicinės "Ateina naktis", atsiviešiniom kol vėl susitiksimė gruodžio 16 d. Kalėdinėje "Verpsčių" sueigoje.

Sesė Ritonė Rudaitienė

New Yorko skautai susitiko su Lietuvos Užsienio reikalų ministru

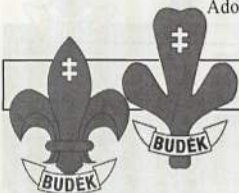
2011 m. rugsėjo mėnesį Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis atvyko į New Yorko Jungtinių Tautų Generalinę Asamblėją. Tuo pačiu rugsėjo mėn. 25 d. jis aplankė Brooklyno Apreiškimo parapiją ir dalyvavo šv. Mišiose. Keletas New Yorke gyvenančių skautų susitiko su ministru po Mišių ir šėjo su juo nusifotografuoti. Mišiose dalyvavo prit. skautė Austė Norvilaitė, skautė Lindsay Adomaitis, ir skautas Clark Adomaitis su tėčiu, skautu vyčiu Mark Vyta Adomaičiu.

Po susitikimo su Ministru vaikai pasidalino savo įspūdžiais: „Aš nežinojau, kaip Ministras atrodo, bet kai jį pamaciau, pajutau, kad čia jis. Iš apsirėngimo, buvo aišku, kad jis svarbiausias žmogus salėje. Bet kai paprašėm nusifotografuoti su juo, jis nevaizdavo „didelį poną.“ Jis atsakė angliškai, „Sure! That will be just fine.“ („Butiniai! Su mielu noru.“)“ papasakojo skautas Clark Adomaitis. Jis nuotraukoje

dėvi Oro skauto mėlyną šlipsą.

„Jis buvo draugiškas ir prieinamas! Jo medalis labai blizgėjo,“ prisiminė skautė Lindsay Adomaitis.

LOS ANGELES

Los Angeles Akademikų Šventė

Spalio 16 d. Brookside golfo klube saulėje Pasadenos mieste susirinko maždaug 90

Los Angeles filisteriai pasveikino v.s. Lionę Vilimienę su garbingu 95-tųjų metų jubiliejumi.

Los Angeles akademikų ir svečių atšvęsti Akademikų metinę šventę. Fil. Auris Jarašūnas pravedė programą, pradėdamas su vėliavų įnešimu. Sugiedojom Amerikos ir Lietuvos himnus. Lietuvos Respublikos garbės konsulė Daiva Čekanauskaitė Navarette pasveikino visus susirinkusius.

Šios šventės prelegentas buvo ambasadorius Vygaudas Ušackas, Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis ir delegacijos Afganistanui vadovas. Fil. Tado Dabšio ir šių dienų technologijos dėka, Ambasadorius dalyvavo per „Skype“, nors buvo 2 v. ryto jo laiku Afganistane. Jis apibūdino savo veiklą ir atsakė į dalyvių klausimus. Buvo labai įdomu išgirsti ir išmolti apie jo gyvenimą ten.

Daiva Čekanauskas-Navarette, LR Garbės konsulė JAV (Kalifornijos valstija) ir v.s.fil. Tadas Dabšys

FSS Los Angeles skyriaus
ko-pirmininkas s.fil. Auris Jarašūnas

fil. Auris Jarašūnas
sveikina fil.dr. Arvydą
Kliorę (Kalifornijos
technologijos universiteto
tyrėjas, radiotechnikos
inžinierius fil.dr. A. Kliorė
buvo Lietuvos švietimo ir
mokslo ministerijos
apdovanotas už
pasiekimus kosminės
erdvės tyrimų srityje ir
bendradarbiavimą su
Lietuvos mokslininkais.)

Vygaudas Ušackas:

„Besikeičiančiame pasaulyje Lietuva laimės tik mąstydamą globaliai.“

„Pasaulis nebėra toks, kaip anksčiau – vos prieš dvi dešimtis metų vargu ar būtume įsivaizdavę daugelį dalykų, kurie yra įprasti šiandien. Dėl to, net ir veikdami lokaliai, šiandien jau turime mąstyti globaliai.“

„Vos prieš du dešimtmečius Lietuva gyveno uždaramame pasaulyje su planine ir centralizuota ekonomika, vienpartine politine sistema, be demokratiškai išrinkto parlamento. Po Kovo 11-osios pasikeitė ne tik politinė, bet ir ekonominė bei socialinė paradigma – atsідūrėme globaliame pasaulyje. Šiandien esame didžiulės šėimos nariai – Europos Sąjungos rinka siekia 500 mln. žmonių. Narystė NATO svarbi mūsų saugumui – lygiai kaip ir mūsų buvimas Afganistane.“

„Lietuva, kurios valstybingumas buvo atstatytas dėka Vakarų Šalių vykdytos okupacijos nepripažinimo politikos daugiau nei 50 metų, negali likti abejinga, kai žmonės nuo Minsko iki Kairo siekia laisvės, žmogaus teisių ir atstovaujamosios demokratijos.“

Mening dalį atliko ir visus pradžiugino Los Angeles vyru a cappella oktetas „Tolimi Aidai“, kurių daugiau nei pusė yra skautai.

Vis budžiu!

vs. fil Daina Kasputienė

Nuotraukos v.s. fil. Albino Seko

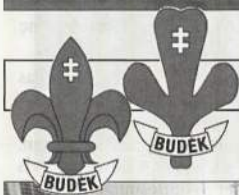
Iš kairės: Vytautas Cernius, Vita Vilkienė,
ps. fil Rimas Stočkus, Dana Dabšiene,
v.s.fil. Alma Stočkienė ir v.s.fil.Tudas Dabšys

Ekrane matosi (per "Skype") pagrindinis kalbėtojas iš
Afganistano - Ambasadorius Vygaudas Ušackas,
Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis ir delegacijos
Afganistanui vadovas.

"Tolimi Aidai"- naujai susibūręs pietų Kalifornijos vyrų ansamblis. Iš kairės: s.v. Taurus Radvenis, Virgis Kasputis, s.v. Danius Anelauskas, Linas Polikaitis, maestro Viktoras Ralys, s.v. Aleksas Vilkas, s. Stepas Puodžiūnas, skautas Erikas Petraitis

WASHINGTON, D.C.

94-toji Lietuvos kariuomenės atkūrimo šventė – sueiga

Vašingtono skautės Židinetės lapkričio mėn. 6 d. sueigoje minėjo Lietuvos kariuomenės atkūrimo šventę. Sesė Audronė taip pradėjo savo pašnekesį:

„Aš atsimenu, kada Hartfordo skautų ir skaučių Šatrijos ir Tėviškės vietininkijos lapkričio mėn. 23 dienos proga ruošdavo iškilmingą sueigą, minint Lietuvos kariuomenės atkūrimo šventę. Lietuvai labai reikšmingą datą.

Kodėl mums skautėms Lietuvos kariuomenė ir jos idėjos yra taip artimos? Skautybės įkūrėjas Lordas Baden Powell buvo karininkas anglų kariuomenėje, kurioje tarnaudamas įgautus principus panaudojo kuriant skautybės ideologiją. Mūsų sesių tarpe taip pat yra gilūs ryšiai su Lietuvos kariuomene ir jos tradicijomis, nes nemažai mūsų tėvų bei giminių buvo Lietuvos kariuomenės kūrėjai savanoriai, karininkai bei kariai. Jie dalyvavo Nepriklausomybės kovose bei Lietuvos valstybės atstatyme, Nepriklausomybės laikotarpiu gerinime.

1918 m. vasario 16 d., paskelbus Lietuvos Nepriklausomybės Aktą, prasidėjo kova už realią valstybės nepriklausomybę, ir tam reikėjo kariuomenės. Pastangos atkurti kariuomenę prasidėjo 1918 m. lapkričio 23 d. pasirašytame Apsaugos ministerijos įsakyme Nr. I, kuriuo buvo įsteigta Apsaugos tarnyba, Apsaugos ministerijos štabas ir oficialiai suformuotas pirmasis pėstininkų pulkas, skubus kariuomenės organizavimas, vyrų šaukimas savanoriškai ginti Tėvynę. Nors Lietuvos kariuomenė buvo negausi, skubomis organizuota, menkai aprūpinta, bet ji laimėjo, nes su priešu grūmėsi visa tauta, visomis išgalėmis remdama kariuomenės pastangas.

Sueigos dalyviai: iš kairės: Teresė Landsbergienė, Audronė Pakšitenė, Irena Jankauskienė, Ramutė Aidienė, Alfredas Orentas, Daiva Orentienė, Janina Čikotienė, Gražina Blekaitienė, Meilė Mickienė, Jurgis Vodopalis, Elyvra Vodopalienė, Algimantas Landsbergis, Tadas Mickus, Myklošas Pakštys (nuotrauka: Broniaus Čikoto)

Lietuvos kariuomenė žygiuoja po užsiėmimų. Žiemariai 1921 m.

Paminklas žuvusiems už Lietuvos laisvę. Vytauto Didžiojo karo muziejaus kiemelyje Kaune (nuotraukos iš lt.wikipedia.org)

Šių metų lapkričio 23 d. minime 94-tąsias Lietuvos kariuomenės atkūrimo metines. Perskaitysiu savo tėvelio Lietuvos kūrėjo savanorio kapitono Jurgio Dragūnavičiaus, Hartfordo skautams pasakytą kalbą, minint 56-tąsias Lietuvos kariuomenės atkūrimo metines 1974 metais.“

„Mielos sesės ir broliai skautai, mieli tėveliai, kai susirenkame minėti mūsų Tautinės šventės ir užgiedame Tautos himną, ne vienam vyresniosios kartos lietuviui per veidą ašara nurieda. Mes jauni žiūrim, stebimės ir nesuprantam, kam ta ašara, kam čia jaudintis. Juk ir mes mokykloje dažnai Amerikos himną giedam, bet niekad giedodami neverkiame. Kaip minėjime susirinkę ‚Marija Marija‘ užgiedam, žiūrėk koks žilagalvis senas mūsų kariuomenės buvęs karys ar savanoris pravirksta, lyg motiną laidodamas.

Dėl ko tie mūsų tėveliai ar seneliai tokie jautrūs, sentimentalūs? O ar žinote, dėl ko jiems tokiomis progomis per veidą ašaros rieda? Tautos himnas jiems primena tėvynę, kurios laisvė buvo taip brangiai išpirkta. Jie ten gimė, augo ir gyvenę kurdami savo ir savo vaikų laimingą ateitį, bet staiga buvo priversti palikti tėvynę ir bėgti svetur, kur viskas taip svetima. Išgirdę giedant ‚Marija, Marija‘ jie prisimena Karo muziejaus sodelį Kaune. Jie lyg mato išblyškusiais veidais, tyliai atžygiuojančius karo invalidus. Jie lyg girdi liūdnus trimito garsus, skelbiančius sunkias praeities kovas, praliėtą kraują, žuvusius brolius, dar gal ne visai išgyjusias žaizdas. Bet liūdesys maišėsi su džiaugsmu, nes laisvė buvo atgauta, atkovota... Lietuva buvo laisva...

O dabar... Dabar vėl prarasta kas buvo taip brangiai laimėta...

Mes jaunieji ten nebuvome, to nematėme, nepergyvenome, bet kaip ir mūsų tėveliai esame lietuviais ir todėl galime tai suprasti.

Dabar mūsų tėvynė yra raudonųjų rusų okupuota. Tokios spaudos, kančios, neteisėybės, neriboto melo, žvėriškumo mūsų kraštas dar nebuvo matęs. Siaubas sukrėčia prisiminus, kiek mūsų nekaltų brolių ir sesių žuvo nežmoniškoje kančiose Sibire ir atsibastelių okupuotų kalėjimuose. O kas išmatuos brolių, išstumtų į kolchozine vergiją, vargą?

Ir dabarties tėvynės kančiose patriotas lietuvis negalėjo ramia širdimi žiūrėti į atėjūnų nežmonišką siautėjimą. Jis tampa partizanų ir daugiau kaip dešimtmetį ginklu priešinasi okupantui. Nesulaukdamas laisvojo pasaulio paramos lietuvis partizanas padėjo ginklą. Bet pasipriešinimo dvasia ir tada nežuvo. Ir šandien okupantas, ilgų metų teroru nužudęs šimtus tūkstančių Lietuvos žmonių, visgi dar neįstengė juose nužudyti laisvės idėjos. Lietuvis krašte iki šiol neatsisakė valios ir pastangų išlaikyti lietuvių tautos dvasią savarankiška, trokšti laisvės asmeniui, laisvės tautai, laisvės gyvenimui...

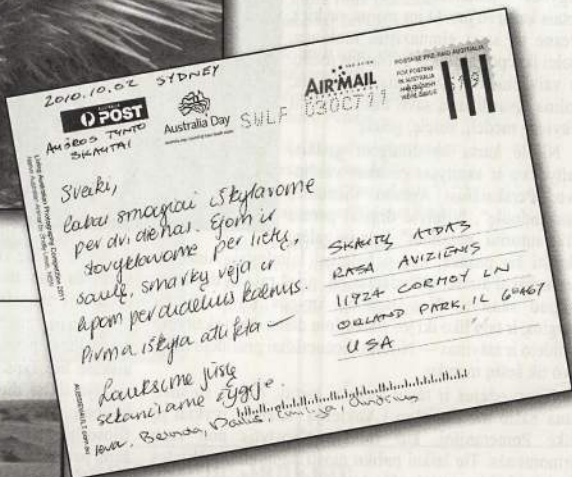
Šandien minėdami 56-tą garbingos mūsų kariuomenės atgimimo sukaktį, tęsiame vieną gražiausių mūsų tautinių tradicijų. Su pasididžiavimu galime pasakyti, kad pirmųjų už Tėvynės laisvę kovojusių savanorių dvasia yra gyva visuose lietuviuose, kaip krašte taip ir išblaškytuose plačiame pasaulyje.

Šia proga susikaupę, pagarbiai, nulenkiami galvas pareikšdami pagarbą visų laikų už Lietuvos laisvę kritusiems kariams, savanoriams, partizanams ir visiems kitiems už tautos laisvę ir nepriklausomybę kovojusiems/kovojusioms.“

Užbaigėme šią minėjimo dalį beklausant muzikinio įrašo iš Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodyloje įvykusių vakarinių apeigų Kaune. Grojant Karo Mokyklos orkestrui Lietuvos himną sveigos dalyviai pagarbiai atsistojo ir susikaupę rimities valandėlei, mintimis nuskrudus į tuos praeities laikus, prisimenant visus žuvusius Lietuvos kariuomenės didvyrius. Sveigą užbaigėme dainuodami šiam minėjimui paruošto dainorėlio dainas, „kariškas dainas“, bei vėliau tų pačių karių partizanų sukurtas liūdnas „partizanų dainas“.

s.fil. Audronė Pakštienė

„Skautų aido“ pašto dėžutėje

Nijolė Jankutė Užabalienė
6.8.1929 – 20.11.2011

Nijolė Jankutė gimė Panevėžyje 1929 metais, tėvui Justinui ir motinai Paulinai. Nijolytės smalsumas, fantazija ir kuryba pasisėjo anksti vaikystėje, ugdomi abiejų mokytojų tėvų. Ji klausydavo tėvą, skaitantį Homero "Odiseją" originalia graikų kalba ir treniravosi daugybės lentelėse, bešokinėdama laiptais kartu su juo. O jos mama, ne kiek vyresnė už savo gimnazistes mokes, Nijolei įkvėpė gamtos ir gyvūnijos meilę. Jos vaikščiodavo darželiais ir miškais, Paulina išvardinanti savo mažai dukrai kiekvieną medelį, žolelę, gėlę.

Nijolė kartu su draugėm godžiai skaitydavo ir skaitytas pasakas vaidindavo. Perskaičiusi Antano Vienuolio „Paskenduolę“, Nijolytė drąsiai parašė laišką autoriui „patariant“, kaip jis galėtų pakeisti šią pasaką, kad ji baigtųsi laimingai. Autorius geraširdiškai atrasė, siūlydamas jai, prieš rašant, dar daug daugiau skaityti. Nuo mažens knygos buvo Nijolei brangios, ir taip liko iki jos paskutinių dienų. Nuo skaitymo prasidėjo ir rašymas — Nijolės dienoraščiai prasidėjo kai ji buvo tik šešių metų.

Karui užėjus ir tėvui staigiai mirus, Nijolė su savo jauna našle motina bėgo į Vokietiją. Klaičius įvykiai jų laukė Pomeranijoje, kur reikėjo slaptystis nuo rusų kariuomenės. Tie laikai paliko neištrinamą dėmę Nijolės dvasioje, bet jos nepalaužė. Atsidūrusios Liubecke jos su daugeliu kitų lietuvių gyveno pabėgėlių stovyklose. Nors sąlygos buvo nelengvos, Nijolė džiaugėsi, kad ji galėjo mokytis gimnazijoje. Jos Liubecke laikų dienoraščiai pilni jaunystės džiaugsmų, jaunų susižavėjimų ir draugų. Liubecke Nijolė pradėjo ilgametį pasišventimą skaitybei. Skautų stovykloje ji susipažino su jaunu gražiu skautininku, Vladu Užabaliu. Tačiau likimas juos neužilgo išskyrė. Nijolė su motina per pažintis emigravo į Ameriką, o Vladas su savo šeima, į Australiją.

Išsikūrusi Čikagos lietuvių kolonijoje Marquette Parke, Nijolė baigė lietuviškus pedagogikos mokslus ir įsigijo Amerikos medicinos asistentės kvalifikaciją. Vienas kito nepamiršusių, Nijolė ir Vladas likimas vėl sujungė po dešimties metų, kai jis paliko Adelaidę ir išvažiavo į Ameriką. (Neįmanoma ironija, kad senatvėje Nijolė atsidūrė Australijoje.) Jie apsidė 1958 metais, ir po dviejų metų susilaukė dukros Dovilės.

Nijolė kuryboje pradėjo rimtai reikštis Amerikoje, kur ji laimėjo novelės premiją 1950 metais. O maža dukrytė

užkūrė Nijolės pasakų rašymą. Vaikams knygutės riedėjo viena po kitos: „Žebriuko nuotykių“; „Kaip Algutukas vėjo ieškojo“; „Danutė stovyklauja“. Nijolė tuomet ir dalyvavo Lietuvių televizijoje, ir be dradarbiavo su Lietuvių radiju „Margučiu“. Jos rašiniai buvo spausdinami Čikagos lietuviškame dienraštyje „Drauge“, „Skautų aide“ ir įvairiuose leidiniuose. Nijolės rašymo temos augo lygiagrečiai su jos dukra. Ji išleido paaugusiams skaitytojams „Kelionė į septintą stotį“, „Karilė ir draugai“, „Šamo ežero skelčiai“ ir „Nuo devynių iki pirmos“, o vėliau jau suaugusiems „Saulėgražų tvanas“.

Nijolės kita šeima buvo skautijos šeima. Ji neilsdamai dirbo ir vadovavo Čikagos Kernavės tunte, skautininkų Pelėdų skiltyje (kuri išleido skautišką

vadovėlį „Sese Budėk“) ir Vėrpčių būrelyje. Ji pasiekė vyresnės skautininkės laipsnį, ir jos darbai buvo apdovanoti ordinu už nuopelnus, lelijos ordinu, ir padėkos ordinu.

Nuo mažens Nijolė domėjosi tolimais kraštais: Egiptas, Jeruzalė, Roma; astronomija („kelionė į mėnulį“ - ji maža aiškino besišypsantiems tėvams - „buvo visai įmanoma; reikėjo tiktai didelio lėktuvo, nešančio daug deguonies balionų...“); suaugusiai tie domėjimais vystėsi toliau į filosofiją, archeologiją, astrofiziką. Ji visad gailėjosi, kad žemi pažymiai matematikoje sulaukė ją nuo mokslinio darbo, kaip žvaigždžių ir kosmoso tyrinėjimo. Ji neįsilaikė kelio ir aplankė tuos egzotiškus, senai svajotus kraštus. Kelionė pagimdė aprašymų knygą „Atvirukai“. Pasiekus vyresnio amžiaus, Nijolės rašymas tapo introspekcinis ir ji išleido poezijos knygą „Vasara išeina“. O tik aštuonius mėnesius prieš jos mirtį, jau sunkiai sirgdama ji sugebėjo išleisti savo paskutinę knygą, „Pašnekesiai su kukabura“, aprašymus apie savo naujus namus, Australiją.

Nijolė Jankutė Užabalienė — rašytoja, mokytoja, skautė, smalsuolė, kuriai viskas buvo įdomu: nuo atomo iki kosmoso, nuo piramidžių iki dangoraižių, nuo medicinos iki fizikos. Kalba, literatūra, menas buvo jos sielos maistas. Jos didelė meilė tėvynei Lietuvai ir nepalaužiamas tikėjimas visad lydėjo ją tiesiu taku. Nijolė Jankutė Užabalienė — ačiū, kad buvai įdomi, įkvėpianti, reikalaujanti, sudėtinga, ir mylinti.

Ilskėkis ramybėje mano brangi mamytė.

ps. Dovilė Zduobienė

Nijolė mylėjo Henriko Radausko lyrišką poeziją. Ji mintinai deklamuodavo jos mėgiamiausį eilėraštį „Vakaras“ besėdint Sodybos miškuose matydama nuostabių saulėlydžių:

Vakaras

*Vakaras. Nereikia nieko,
Tik sėdėti ir žiūrėt,
Kaip ta saulė mus palieka,
Ir lyg vakaras žerėt.*

*Ir matyt, kaip upėj gluosnis
Atsispindi ir lanka,
Ir kaip žemę ima glostyt
Šilto vakaro ranka.*

*Ir girdėt ties galva skrendant
Nepažįstamus paukščius,
Ir matyt į naktį brendant
Kažką murmančius medžius*

*Taip sėdėti ir žiūrėti
Be jokios, jokios minties
Ir jau nieko nenorėti,
Nieko, nieko, net mirties.*

Prisiminimai apie Nijolę Jankutę

Kai aš buvau penkerių metų, mano mama man perskaitė „Danutė stovyklauja.“ Aš įsimylėjau. Man atrodo, kad aš susitapatinau („identified“) su Danute. Man patiko, kai ji gavo savo raudoną šlipsą, ypač kai aš jį gavau. Man irgi patiko, kaip Danutė giedojo Lietuvos himno paskutinę dalį, „vienybę težydi.“ Ji giedojo „vienibėtė žydi“ ir net dabar kai giedau Lietuvos himną, tai prisimenu. Aš skaičiau „Danutė stovyklauja“ daug, daug kartų. Kartais mama man skaitė, o kartais aš jai skaičiau.

Po kelerių metų, mama bandė man skaityti „Kelionė į Septintą stotį.“ Man buvo per baisu, bet dar po kelerių metų pati skaičiau knygą ir ji tapo mano mėgstamiausia lietuviška knyga. Knyga buvo labai įdomi ir kūrybinga. Man labai patiko visi charakteriai, ypač Karilė, Teta Teodora, Daiktavardis, Būdvardis ir Veiksmažodis. Taip pat supratau, kad yra labai svarbu

linksniuoti. Man labai nepatinka linksniuoti, bet kai Karilė ir Teta Teodora keliavo į Belinksnius supratau, kad net baisiau be linksniavimo!

Prieš kelis metus perskaičiau „Nuo devynių iki pirmos.“ Man labai patiko ši knyga. Ji buvo pilna įtampos. Negalėjau jos padėti, nors ji lietuviška knyga. Man irgi patiko, kad charakteriai buvo Amerikos lietuviai, nes galėjau lengviau juos suprasti.

Skirtingais laikais trys iš Nijolės Jankutės knygų buvo mano mėgstamiausios lietuviškos knygos. Tikiuos, kad skaitysiu Nijolės Jankutės knygas savo vaikams. Ačiū, sese Nijole, kad parašėte tokias įdomias, smagias knygas Amerikos lietuvių jauniems skaitytojams.

Gabrielė Gedo

Skauti žinia apie rašytojos v.s. Nijolės Jankutės – Užbaličenės išėjimą „Namo“ pasiekė vyr. skaučių ir skautininkių „Verpsčių“ būrelio seses, Chicagoje, Lietuvoje ir kitur pasaulyje gyvenančius lietuvius dar tą pačią 2011 m. lapkričio 20 d.

Mes, „Verpstės“, norime ją prisiminti ir jai padėkoti už mielą seseriškumą ir ilgą, šiltą draugystę mūsų skautiškame gyvenime: sueigose, iškylose, stovyklose. Nijolė mums visuomet buvo tarytum neišsėmiama kūrybinė versmė.

Mūsų sesės Nijolės išsiskyrimas iš gyvųjų tarpo palieka didelę ir neužpildomą tušumą dukros ir žento skautiškoje šeimoje. „Verpsčių“ būrelyje, skautų organizacijoje ir lietuviškoje veikloje. Labai pasigesime Nijolės ir jos kūrybos, įdomių ir įžvalgių straipsnių ir rašinių „Skautų aide“, „Drauge“ bei kitoje lietuviškoje spaudoje, leidiniuose.

Esame dėkingos už turtingą palikimą: dešimtį išleistų knygų, „Vasara išsėina“ poezijos rinkinį ir daugybę gražiausių bendros skautiškos veiklos ir jaunystės dienų prisiminimų.

Visų „Verpsčių“ vardu,
v.s. fil. Ritonė Rudaitienė

IŠLYDĖTI...

ps. Danutė Vilkaitė - Vakarė

ps. Danutė Vilkaitė-Vakarė mirė 2011 m. rugsėjo 1 d., Chicago, IL.

Sesė Danutė buvo viena iš pirmųjų skaučių naujai įsteigtame „Aušros vartų“ tunte 1949 m. Chicagoje. 1950 m. buvo vadove „Saulytės“ draugovėje, veikiančioje šv. Kryžiaus parapijoje. 1951 m. davė vyr. skautės įžodį, priklausę pirmai vyr. skaučių draugovei.

Vėliau į skautišką darbą įsijungė 1966 m. tunte įsisteigus vyr. skaučių „Partizanės Vaidilutės“ būreliui. „Aušros vartų“ tunto vadijoje 1973-74 m. ėjo korespondentės pareigas, jos straipsniai ir puikios nuotraukos buvo spausdinami „Drauge“, „Mūsų žiniuose“, „Skautų aide“. Į paskaitininkės laipsnį pakelta 1979 m.

Liūdesyje lieka vyras Gediminas ir dukra vyr.sk. Vilija.

v.s. Algirdas Vaitiekaitis

v.s. Algirdas Vaitiekaitis gimė 1915 m. sausio 1 d. Biržuose, mirė 2011 m. rugpjūčio 31 d., Detroit, MI.

Brolis Algirdas Lietuvoje baigė farmacijos mokslą, o Detroito nuo 1953 m. dirbo Henry Ford ligoninės chemijos laboratorijoje.

Skautininko laipsnį gavęs Lietuvoje, brolis Algirdas toliau skautavo Hanau pabėgėlių stovykloje, Vokietijoje. Vaitiekaičių šeima į Detroit, MI, atvyko 1951 m.

1958 m. ps. Algirdas Vaitiekaitis apsiėmė globoti „Baltijos“ tunto skautų „Mindaugo“ draugovę. Savo namuose įrengė draugovei būklą.

Brolis Algirdas buvo ypatingas vadovas. Jo globojama „Mindaugo“ draugovė 1958-1972 metų laikotarpyje kelis kartus Amerikos skautų (BSA) skautoramose laimėjo

„Excellence Award“ už juostų audimą, margučius, šiaudinukus, medžio darbus, bei didžiulį žemėlapių sudėtą iš 2000 Lietuvos pašto ženklų. 1970 m. suorganizavo „Miško brolių“ orkestrą ir skudutininkus (1972 m.) ir nuolat dalyvaudavo lietuvių visuomenės šventėse, renginiuose.

Stovyklų viršininku v.s. Algirdas Vaitiekaitis buvo 1954, 1956, 1959, 1970 m. LSS „Aušros“ Jubiliejinėje stovykloje 1983 m., Kanadoje, v.s. A. Vaitiekaitis suruošė Lietuvos pažinimo parodą.

Atsisveikinant su v.s. Algirdu Vaitiekaičiu garbės sargyboje stovėjo jo buvę auklėtiniai, sugiedota „Ateina naktis“ ir Lietuvos himnas.

AN
Nuotraukos iš archyvo

v.s. Algirdas Vaitiekaitis (dešinėje) su „Mindaugo“ draugovės skautais 1960 m.

Svenčiant Motinos dieną Detroito 1972 m., programą atlieka A.Vaitiekaičio (kairėje) vadovaujami „Miško broliai“.

IŠLYDĖTI...

s. fil. Jonas Tamulaitis

s.fil. Jonas Tamulaitis gimė 1935 m. lapkričio 5 d. Kaune, mirė 2011 m. lapkričio 3 d., Chicago, IL.

Brolis Jonas nuo 1956 metų – skautas. „Lituanicos“ skautų tunte, Chicagoje, ėjo draugininko ir tunto iždininko pareigas. Kelis metus buvo Rako stovyklavietės direktoriumi. LSS Jubiliejinių 1983 ir 1993 m. bei Tautinės 1988 m. stovyklų vadovybės nariu/fotografu.

Daugelis skautiškų leidinių nuo 1960 m. buvo iliustruoti s.fil. Jono Tamulaičio darytomis nuotraukomis. Brolis Jonas dalyvavo foto parodoose Chicagoje, o 2001 m. jo nuotraukų paroda buvo Vilniaus rotušėje ir kituose Lietuvos miestuose.

Lapkričio 12 d. su broliu Jonu buvo atsisveikinta šv. Mišiomis Tėvų Jėzuitų koplyčioje, kurias atnašavo v.s.fil. Antanas Saulaitis SJ, dalyvavo „Lituanicos“ tunto skautai, sugiedota „Ateina naktis“ ir „Kai prįžtančius namo paukščius“.

Liūdėsy lieka Jono Tamulaičio žmona fil. Jūratė, dukra Daiva, sūnūs Arūnas, Vytautas ir Algirdas.

AN

Jono Tamulaičio daryta nuotrauka, iš archyvo.

UNITED STATES POSTAL SERVICE (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

Statement of Ownership, Management, and Circulation

1. Publication Title: **SKAUTŲ AIDAS**

2. Issue Date for Circulation Data Below: **12/2011**

3. Issue Frequency: **4 PER YEAR**

4. Annual Subscription Price: **11/10**

5. Number of Copies (Total and Paid): **4**

6. Annual Circulation Total: **4**

7. Title and Address of Complete Mailing Address of Head Office: **LA GRANGE PARK IL 60526 1452**

8. Complete Mailing Address of Principal Office: **LITHUANIAN SCOUT ASSOC (NOT FOR PROF) 35 CLEWATER DR DAVEN NH 03820-9109**

9. Complete Mailing Address of Business Office: **LITHUANIAN AMERICAN COMMUNITY INC 713 E ALLEGHENY AVE PHILADELPHIA PA 19134**

10. Complete Mailing Address of Sales Office: **EASA AVIABELIS 1422 CROMWELL LAKE COLLEEN PARK IL 60526 1452**

11. Complete Mailing Address of Advertising Office: **LITHUANIAN AMERICAN COMMUNITY INC 713 E ALLEGHENY AVE PHILADELPHIA PA 19134**

12. Complete Mailing Address of Distribution Office: **LITHUANIAN SCOUT ASSOC 35 CLEWATER DR DAVEN NH 03820-9109**

13. Complete Mailing Address of Other Office: **LITHUANIAN SCOUT ASSOC 35 CLEWATER DR DAVEN NH 03820-9109**

14. Publication Title: **SKAUTŲ AIDAS**

15. Issue Date for Circulation Data Below: **12/2011**

16. Publication Title: **LITHUANIAN INTERNATIONAL SCOUTS**

17. Issue Date for Circulation Data Below: **12/2011**

18. Total Number of Copies (For each issue):	935	935
19. Paid Distribution (For each issue):	249	249
20. Total Paid Distribution (For each issue):	1184	1184
21. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
22. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
23. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
24. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
25. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
26. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	0	0
27. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	1184	1184
28. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	1184	1184
29. Total Free or Nominal Rate Copies (For each issue):	100%	100%

30. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: **11/10/11**

SKAUTŲ AIDAS
802 North Waiola
La Grange Park, IL 60526

48

FIRST

ALp(LKA)3083
2011, Nr.4

LITUANIKOS SKYRIŲ
Lietuvos Nacionalinė Muzvydo
Biblioteka
GEDIMINO Pr. 51
LT-01504 VILNIUS LITHUANIA

